

UNITAT AMB BONA FE

FA molt de temps que, aparentment, tota maldem per la unitat dels sectors antifeixistes, però la veritat és que la unitat encara no és un fet. No ho és, i ningú no sap quan ho serà. Estem tocats pel pessimisme? No; veiem massa sovint determinades realitats que confirmen que la unitat és cobrada per tothom; però entre aquest "tothom" hi ha qui la vol a condició de restar lliure per anar tirant l'aigua al seu molí. I la unitat no es farà, per aquest camí.

No ens paguem mai de les paraules, i segons de qui siguin, aquestes paraules, ens en malicem sempre. Nosaltres volem fets, i els fets hom no els veu per ellenc, si no és per a contradir les paraules.

La unitat té un punt de partida: la transigència, i la transigència, en el cas de la unitat que la consciència popular reclama, arriba fins a la renúncia de tot el que pot constituir l'ideal dels "profiters".

No és possible anar del braç d'aquells que els veuen aprofitar totes les avinenteses i tots els avantatges per a segar-los l'erba sota els peus. I això passa massa sovint perquè la malícia no envaeixi la nostra ànima i no ens faci saltar, manta vegada, com picats per un escorpió.

I malgrat tot, cada jorn que passa compremem més que cal fer tots els esforços per arribar a la unitat, per bé que no sapiguem veure — no ho sabríem veure mai — per què ha d'ésser la C. N. T. l'única que està obligada a fer l'esforç de renunciar a tot, precisament a tot — sí, precisament a tot — allò de què altres, després de bandejar el més substancial, s'han d'aprofitar. Aquests són els únics fets que hom observa. La resta, tot és fullaraca.

I no és encara l'hora de rectificar conductes que ho maldem tot? Quan espera hom ajustar la conducta a l'imperatiu d'aquesta hora històrica? És que potser encara no s'ha donat tothom que determinades il·lusions — esmentades dies enrera per Lluís Companys — tenen un abast superior al que hom els ha volgut donar, car són unes il·lusions que apleguen tots els sectors i que solament podran ésser realitzades amb la unitat d'aquests?

Si poguéssim parlar com voldríem, sense eufemismes i assenyalant les coses tal com les veiem i tal com són — no hi parlem perquè les convencions col·lectives estan per damunt dels interessos individuals, malgrat ésser interessos morals —, estem convençuts que aportaríem raons que demostrassin que, com mai, és ara el moment precís de fer la unitat.

Ens referim sempre a la unitat realitzada de bona fe, entre altres raons, per una de molt senzilla: que únicament la veritable unitat salvarà Espanya de les ensengonades urpes del feixisme.

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIÓ NACIONAL DEL TREBALL D'ESPANYA

Barcelona, dissabte, 13 de novembre del 1937

ANY I

NUMERO 228

Lord Halifax, conservador dels més conservadors, va a Berlín a preguntar a Hitler: què és el que voleu?

Mentre l'esperen, els "nazis" comencen a parlar d'Ucrània

Berlín, 12. — (Del corresponent especial de l'Agència Fabra).
Haldane, ministre de la Guerra de Gran Bretanya, era un home de formació intel·lectual germànica. Profund connoisseur de la història i de la literatura d'Alemanya, se podia dir que no tenia secrets per a ell l'obra de Goethe i dels grans clàssics germànics. Però la seva passió intel·lectual — en ésser ministre de la Guerra — hagué de sacrificar-la als interessos de la

pugna entre els dos països. Home liberal — d'aquest liberalisme anglic que té poca similitud amb el liberalisme francès — fou el creador dels primers batallons de xoc que foren tan útils al general Joffre en el Marne. Haldane fou — un més — exemple que els polítics, moltes vegades, han de seguir: els més pregats de lurs sentiments als interessos del país.

Lord Halifax és, per contra, un home que qüestionaria que el seu país, en la situació, amb les seves propies inclinacions. Lord Halifax és un conservador, un terrible conservador. Quan fou virrei de l'Índia empresonà Gandhi i quasi provocà la seva mort quan aquest respongué a Lord Halifax amb un riposte terrible: declarant la vaga de la fam.

Lord Halifax, un típic imperatorista, com n'hi ha molts a la Gran Bretanya, va a Berlín. Segons referència fidelíssima, han estat els Molt Honorables senyors sir John Simon i sir Samuel Hoare els qui han fet possible aquest viatge. Però la majoria dels membres del Govern no comprenen encara per què això ha estat possible. Lord Halifax, evidentment, vol preguntar al "Führer und Reichkanzler":

què destinen? L'òrgan nazi s'Volker Heuschler respon per endavant: Aquest matí Rosenberg fa publicar un article sobre l'Ucrània, denunciant la liberal política d'aquesta República soviètica i enumerant les seves formidables riqueses naturals. Lord Halifax, evidentment, no pot prometre Ucrània a Hitler; en tot cas, aquest haurà de prendre-la de les mans dels qui la posseïxen: a U. R. S. S. Terrible dubte per a Lord Halifax, l'home del, mètodes expeditius i autor de l'empresonament de Gandhi.

Evidentment, en els cercles polítics conservadors de Londres es fa observar que Lord Halifax no parlarà per a nos del pacte anticomunista, però «la política alemanya d'aquest matí col·loca, d'una manera absoluta, la visita de Lord Halifax en el terreny de les tendències anti-russes. Esperem aquests períodes que la visita serà fructífera per a la pau del món», sense fer coment — cosa que cal destacar — de les converses anglo-italianes paral·leles que s'estan d'instaurar a Roma.

Aquests són les perspectives que poden observar-se davant l'esperada visita de Lord Halifax a Berlín, la pròxima setmana. — Fabra.

CONSECUENCIA D'UN DISCURS

Londres, 13. — Els periòdics d'aquest matí comenten el proper viatge a Berlín de Lord Halifax, i el consideren com una conseqüència del recent discurs de Chamberlain, que tan bon efecte va produir a Itàlia i a Alemanya.

El "Times" arriba a dir que el discurs del "Premier" ha facilitat molt el camí per tal que Londres emprengui negociacions directes amb Roma i amb Berlín.

De font ben informada es declara que, per expressió desig de Hitler i Mussolini, els acords que puguen ésser adoptats en les eventuales negociacions anglo-germàniques i italo-britàniques, seran secretats de Cancelleria per a evitar les indiscrecions i les campanyes que comporten.

L'Agència Reuter diu en les seves informacions que les negociacions directes entre Londres, Roma i Berlín, perseguiran exclusivament l'objectiu de "normalitzar" les relacions entre Anglaterra, Itàlia i Alemanya, que, especialment amb Itàlia, deuen basar-se a desistiment d'algunes setmanes ençà. — Cosmos.

NO VA PASSAR RES

Berlín, 13. — Als cercles autoritatats berlineses no s'amaga la satisfacció per la tranquil·litat amb què va transcorrer la sessió de la Cambra dels Comuns, en la qual fou anunciat oficialment pel ministre de l'Interior, John Simon, el proper viatge a Berlín del Lord President del Consell i l'entrevista que celebrará Lord Halifax amb Adolf Hitler.

A Berlín hom temia que, en tenir resolt al Parlament britànic, un frí algun desbordament i projectat viatge de Lord Halifax al Reich. — Cosmos.

TAMBE HO SARRIEM

Berlín, 13. — Segons informacions recollides als cercles autoritatats del Reich pels informadors estrangers Lord Halifax, en la seva pròxima entrevista amb Hitler i els homes d'Estat alemanys tractarà principalment sobre el problema de les reivindicacions socials del Reich.

Tanté es preveu que també després d'aquesta arribada a una solució harmoniosa sobre aquesta qüestió accedirà Lord Halifax a tractar en línies particulars de l'arranjament general de les relacions entre Alemanya i la Gran Bretanya.

Finalment es té el convenciment que tant si les converses donen resultat positiu, com en el cas contrari, es guardaran gran reserva, acordant amb el desig del Govern del Reich que desitja evitar la publicitat en torn de les esmentades qüestions. — Cosmos.

AQUEST VIATGE POT PORTAR GREUS REPERCUSSIONS

Londres, 13. — El periòdic "L'Espresso", desaprova també enèrgicament el proper viatge de Lord Halifax a Berlín i escriu que França veu amb els millors ulls totes les gestions que es portin a terme per a millorar les relacions internacionals i allanar la pau, però que el viatge del Lord president del Consell a la capital del Reich no presenta cap d'aquests avantatges i en canvi fa temer que tingui com a conseqüència greus repercuissions. — Cosmos.

L'ENTREVISTA TE CARACTER D'EXPLORACIO

Londres, 13. — A propòsit del viatge de Lord Halifax a Berlín, el periòdic "Yorkshire Post" — òrgan d'Edin — posa en guarda l'opinió pública contra l'optimisme (Segueix a la pàgina 2)

AL MAR PACIFIC

LA DICTADURA AL BRASIL

SEMBLA QUE SERA PROHIBIT EL FUNCIONAMENT DE BANCS I CASES D'ASSEGURANCES ESTRANGERES

El pànic a la Borsa de Londres ha estat extraordinari

Gran nombre de periodistes han estat detinguts

Londres, 13. — Encara no es té confirmació oficial, acurada referent a la decisió que hom atribuïa al Brasil de prohibir el funcionament de Bancs i Cases d'Assegurances estrangeres al país.

UNA VISITA A CIANO

Roma, 13. — L'ambaixador del Brasil ha visitat, al Palau Chigi, el comte Ciano, i han celebrat una conferència que ha durat una hora i mitja. No s'ha publicat cap nota oficial relacionada amb aquesta entrevista, que hom atribueix unívocament amb el canvi de règim que s'ha operat al Brasil. — Cosmos.

ACORD AMB ELS CREDITORS

Londres, 13. — L'ambaixada del Brasil ha publicat una nota oficial en la qual després de confirmar que el seu Govern ha acceptat el pagament dels interessos i amortitzacions del Deute Exterior, declara que mentre subsisteixi la

suspensió hom estudiarà un eventual acord amb els creditors. — Cosmos.

RIGOROSA CENSURA

Buenos Aires, 13. — Arriben notícies del Brasil, per diferents fonts, que demostren que el cop d'Estat no es portà a cap sense resistència, com pretenen les informacions oficials brasileres. — Cosmos.

SI ALEMANYA DEMANA LES COLONIES...

Davant d'aquesta eventualitat, el rei de Bèlgica es traslladarà a Londres

Brussel·les, 13. — Referent amb l'imminent viatge a Londres del rei Leopold de Bèlgica, han circulat nombroses versions sobre els motius que l'animen a net el seu desplaçament. De font semi-oficial es deixa entreveure que l'objectiu primordial del seu viatge a Londres és posar-se en contacte amb els homes d'Estat britànics a fi d'os-

curar la situació que es crea a Bèlgica en el cas que Alemanya, en presentar les seves reivindicacions colonials, afectés el domini colonial belga, i demanés principalment la devolució de la seva antiga colònia del Togo, situada a l'oest del Congo Belga. — Cosmos.

NOVAMENT HI HA UNA GRAN AGITACIO A PALESTINA

La policia britànica, mentrestant, vola les cases amb dinamita

Jerusalem, 13. — Segueix la rauxa d'atemptats terroristes que produeixen víctimes entre àrabs i jueus.

UN MARINER DANES, DETINGUT PELS FACCIOSOS A SEVILLA, ES ENCAMINAT CAP AL FRONT SENSE DONAR-LI CAP EXPLICACIO

Copenhaguen, 13. — Otto Andersen, mariner danès, va arribar a la capital del seu país, on ha estat una aventura de la qual havia estat protagonista en terres d'Espanya. Val la pena d'ésser coneguda, puix que demostra com els feixistes tenen cura del respecte degut als estrangers.

Cap a mitjans d'agost, Andersen arribà a Sevilla a bord del vaixell danès "Julianne". En el curs d'un passeig per la capital del Guadalquivir, fou detingut per la policia i, després d'haver passat a la Comissaria, fou conduït a una caserna, on hom li lliurà un uniforme i l'obligà a posar-se'l seguidament.

L'endemà al matí, juntament amb un centenar d'individus, molts dels quals tenien l'aspecte de rifinats, fou embarcat en un tren amb destinació al front del Centre.

El viatge no durà pas més de dos dies. Finalment, en una petita estació de la línia ferrada els foren balisar i els menaren a una caser-

na, ben propera a les línies de foc, on quedà tota nit per torres italianes. Els arribats passaren a un examen mèdic que, encara que molt poc intens, fou prou per a ésser declarat apte per a les armes, puix que patia un defecte que li impedí caminar regularment.

I novament en el tren vers la rearguardia, camí de Sevilla, on en arribar-hi fou conduït a la presó, on hagué de passar diverses setmanes abans que pogués arribar al camp de treball del seu país, on quedà a treballar. Gràcies a la intervenció de la policia, Otto Andersen fou presentat al conseller, Otto Andersen fou presentat al conseller, Otto Andersen fou presentat al conseller.

NOVAMENT HI HA UNA GRAN AGITACIO A PALESTINA

La policia britànica, mentrestant, vola les cases amb dinamita

Jerusalem, 13. — Segueix la rauxa d'atemptats terroristes que produeixen víctimes entre àrabs i jueus.

La zona refugi de Nantao acull centenars de milers de xinesos

Kang-Hai, 13. — La zona de refugi de Nantao allotja actualment alguns centenars de milers de xinesos, la major part dels quals es troba en estat de misèria. La multitud es dirigeix als límits de la Concessió francesa, on rep alguns queviures. L'accés a la zona en la qual l'ordre està assegurat per la policia francesa, ha estat prohibit als visitants. — Fabra.

DESMENTIMENT

Brussel·les, 13. — Interrogat per un corresponent de l'Agència Havas, l'ambaixador japonès ha declarat que no ha estat feta a Brussel·les cap proposició a favor de la mediació dels Estats Units. Com hom sap, va circular el rumor d'aquesta mediació als Estats Units. — Fabra.

SHAN ACABAT LES HOSTILITATS A KANG-HAI

Kang-Hai, 13. — Els portanives japonesos ha declarat que les unitats nipones es retiren dels districtes del nord-est de Nantao i solament hi deixen alguna escamota. Declara que les tropes japoneses no entraran a la zona de seguretat, però que és possible que els gendarmes japonesos facin reconeixement.

Remarca que la zona perd la seva raó d'ésser en finir les hostilitats al voltant de Kang-Hai, i afegeix que seguran les negociacions amb la Creu Roja i les autoritats japoneses per a l'establiment d'un nou estatut de la zona.

INTERVENCIO DELS ESTATS UNITS

Washington, 13. — Els periòdics nord-americans publiquen informacions en les quals declaren que el Japó està disposat d'acceptar la intervenció mitjanera dels Estats Units al conflicte sino-japonès.

ANIVERSARI XINES

Kang-Hai, 13. — Els xinesos celebren avui l'aniversari de Sun Yat Sen, el gran defensor de la moderna Constitució. Amb aquest motiu, són nombroses els edificis xinesos que ostenten banderes de la República xinesa. — Cosmos.

BOMBARDEIG JAPONES

Hong Kong, 13. — Des de Kang-Hai transmeten novament els missatges que indica que les seves tropes han ocupat Nan Tsang.

Nombrosos avions japonesos han efectuat intents i constants bombardeigs de la rearguardia xinesa, cercant sens dubte una demostració que ja s'ha iniciat amb la presa de Kang-Hai.

SEGONA EDICIO

ajuntament

PERFILS

VEUS DERROTISTES

Per què aquesta persistència, digna de millor causa, a voler empetir l'esforç revolucionari i constructiu dels obrers confederals? És que n'hi ha necessitat, o bé convé a algú el desprestigi de la C. N. T. a Catalunya? Si no és així, ¿què es vol, que és el que es persegueix amb els penaments que a cada dos per tres s'estenen contra la nostra Organització? ¿Què vol dir el molt respectable senyor J. M. Imbert des de "La Humanitat" quan es refereix amb les següents paraules a nosaltres: "En el primer període de domini turbulents de les masses confederals...? ¿No veu el senyor J. M. Imbert que això Thorora molt poc, perquè nosaltres, els "turbulents", no tenim present d'haver-lo vist en cap lloc de lluita que a costa de centenars de vides de companys nostres aixafarem el "pronunciamiento" militar barceloní?"

Atraient, ¿qué significa aquest lleugatge que fa al·lusió al "procés d'absurditats, d'infantilismes, de virtuts d'heroisme, d'illusions, de decepcions, de neurosis col·lectives"? Això, taurmateix, és un garbuix d'una covardia moral poc comuna. Si és que hi ha hagut errors o equivocacions — nosaltres reconeixem que se n'han comès —, el més procedent és indicar-ho amb paraula clara, tot raonant seriosament el remei a enprar. Però mai fer l'exercit d'una faisa doctoral o saberuda, per dir, a fi de comptes, quatre bonanades que haurien de fer enorgullir el propi signant. La causa antifascista mereix altre tractament, i els homes de la C. N. T.,

exigim cordialitat i comprensió, i no impertinències que cal·letgeixen la dignitat de l'home que les escriu i del periòdic que les publica.

els cenetistes de bona llei tenim en consideració nobilitada la gestió del President Companys. Car aquest home, exirt d'un lloc humil a la més alta magistratura de Catalunya, ha rebut sempre donar el pit i procedir amb consciència. Ben al contrari, certament, d'altres senyors que, donant-se-les de catalanistes cent per cent, no fan res més que agreujar les bones relacions dels sectors antifascistes.

Drizem una mica de banda — només una mica — les interpretacions llunyanes de la nostra contesa històrica. L'experiència diària ens demostra que no sempre hom fa a l'exterior la justícia que es mereix Espanya, i això hauria d'ésser prou perquè aci la rectitud d'intencions i de conducta estigues a l'ordre del dia.

La Confederació Nacional del Treball està ben disposada, com el qui més, a la pau i a l'entesa antifascista; però amb una condició precisa: que l'esforç de vida o mort del poble espanyol davant del feixisme internacional sigui el llevat de justícia del nostre esdevenidor.

J. Anscimo

El Govern de la República

LA SECCIO DE PROPAGANDA DEL MINISTERI DE JUSTICIA PUBLICARÀ UN RECULL DE TOTES LES DISPOSICIONS D'AQUELL DEPARTAMENT

La Secció d'Informació i Propaganda del Ministeri de Justícia projecta editar aviat un llibre cronològic de les disposicions emanades d'aquest departament durant l'actuació del seu actual titular, que, revestint caràcter substantiu o processal, tinguen les transcendències de quedar normes jurídiques en nova o modificada o catalogar-se d'altres procedents. Aquesta publicació, en forma d'apèndix, constituirà de moment un mitjà útilíssim per a la informació i conjuntura política per a l'examen crític de la seva administració, com una de les bases cardinals en el procés de la restauració estatal republicana. Les diverses disposicions incloses en la publicació esmentada aniran precedides d'un llibre en les quals es reculli el seu esport informador.

Eventualment, poden servir també a la finalitat anterior d'intentar una sistematització ajustada a un mètode rigorós criteri orgànic que ofereixi un valuosí exponent de les essències del règim que tota defensen.

conseller de la Generalitat Bosch Gimpera.

EL CONSELLER DELEGAT DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT VISITA EL SOTS-SECRETARI DE LA PRESIDENCIA

El subsecretari de la Presidència del Consell de ministres rebé el dia 12 del present, el conseller de la Generalitat, senyor Martí Riquer, del qual el Tribunal d'Administració Central, senyor Josep Maria Fàbrega del Pilar i el doctor Sánchez Coixa.

UN TELEGRAMA DEL FILL DE MACDONALD

A la Presidència del Consell va arribar un telegrama del fill de Macdonald en contestació al que li dirigí el president demanant-li el condol.

LA TRANQUIL·LITAT ES ABSOLUTA A TOTA L'ESpanyA LLEIAL.

El secretari particular del titular senyor Zugañaga, tornà avui a la tranquil·litat absoluta a l'ajuntament de Sabadell.

Els «nazis» s'apodoren de les companyies ferroviàries

Berlin, 12.—Per decisió del Ministre d'Indústria del Reich, dies importants Companyies ferroviàries d'altres localitats han passat a ésser propietat de l'Estat.—Comos.

A Buenos Aires també...

Buenos Aires, 12.—El Govern ha prohibit la circulació de correspondències obertes contenint propaganda comunista.— Patra.

ELS QUI LLUITEN AL FRONT I ELS QUI NO FAN RES A LA RERAGUARDA

Els qui tenen un minut més a casa comença a poc a poc a no fer avall. En aquests moments, els periodistes hem de fer llavors momentàniament la ploma demostriativa del paper, com si fiquem un minut més a casa, com si fiquem un minut més a casa, com si fiquem un minut més a casa.

El soldat de l'exèrcit del poble continua parlant i ens diu: —Demà tornaré altra vegada cap al front. En un exèrcit millor. A les trinxeres tal cosa no pot haver-hi. No hi ha cap altra manera de guanyar la guerra que amb la força i la valentia. Us confesso, amic, que en feu l'última. Us plorava per coses que no tenen cap importància, i no prenia cap importància, i no prenia cap importància.

Avui començant constructivament pel carrer de la ciutat, i ens diem a prou d'algunes oportunitats. Meditem sobre la justícia humana, i ens posem a treballar. Volem transitar acceleradament els minuts, i volem fer camins de pressa, tenim la sensació que ens afluixen a un treball útil i profitós. De seguida, però, ens adonem que no hem estat capaçs de fer cap treball útil i profitós.

El nostre amic s'ha acomiadat amb tristesa la gent que passa el dia assegada entorn d'una taula de cafè.

A la Humanitat trobem un punt all i ben plaent que acaba d'arribar del front. Ens estremem la mà i ens diu: —Més no m'havia fet tanta de repugnància la ciutat com en aquesta momenta. Allà dalt s'està millor que aci. Al front, tots els homes que lluiten per un ideal ens sentim germans.

En disposar-nos a escriure el comentari quedat d'aquesta acció, ens adonem que a la Generalitat no hi ha gaire activitat perquè el capítol de la seva acció per altres ajuntaments i, per tant, omplim la secció transcrivint les paraules del nostre amic combatent.

J. Verax

EL PRESIDENT COMPANYS DELEGA LES SEVES FUNCIONS AL CONSELLER DE FINANCES

Agencià Miquel, el conseller de Finances, senyor Terradellas, ha rebut els periodistes i els ha dit que, per trobar-se absent de Barcelona, el President Companys, li havia delegat les seves funcions executives.

Aquest matí ha seguit el conseller de la Presidència del Parlament català, Joan Casanoves, i ha visitat també el cap del Govern de la República, com que es trobava absent, n'ha rebut el subsecretari de la Presidència, Josep Prats.

El conseller de Finances no ha fet cap més manifestació als periodistes.

EL CONSELLER DE GOVERNACIO DONA COMPTE DE LES DECRETES QUE PER OMISSIO NO HAN ESTAT FACILITATS A LA PREMESA

El conseller de Governació i Assistència Social, Sbert, ha rebut avui els periodistes que fan informació a la Generalitat, i ha fet les següents manifestacions:

—En el darrer Consell feren aprovats alguns Decrets importants, que per omissió no han estat facilitats en la nota que us vaig lliurar.

Entre aquests Decrets figura la creació de 20 subdelegats de l'Escola d'Agricultura de la Generalitat, destinats a conseqüents o fills de condeutors de la terra. Aquests subdelegats varen ésser inclosos pel Departament d'Agricultura en el seu projecte, amb la col·laboració de l'Institut d'Aixís Social, Universitat i Escola de Catalunya. El Decret del 16 d'aquest mes estableix aquests subdelegats amb caràcter permanent a càrrec del Departament d'Agricultura i d'acord amb la Llei votada pel nostre Parlament el 4 d'octubre del 1934, que confia a l'esmentat Institut d'Aixís Social Universitari i Escola de Catalunya el règim local a Catalunya. En la distribució d'aquesta subdelegació interverem els Sindicats Agrícoles, amb els efectes de garantir la condició pagueja dels col·lectius.

Tambe foren aprovats — següent — diversos Decrets de Finances, Governació i Assistència Social, que afecten els Ajuntaments i regulen l'ordenació presupostària, referents així mateix al compliment de la Llei Municipal en matèria d'arbitris i impostos. Un altre Decret amplia les funcions locals amb noves impositcions a fi de reforçar els ingressos municipals.

El Ajuntament viu moments difícils per les dificultats econòmiques que els creen les atencions de guerra, especialment els refugiats. El Govern de la Generalitat en el darrer Consell va ocupar-se d'aquest altre i va aprovar algunes disposicions proposades pel conseller de Finances, que aniran seguides de tota estretesa per la nostra part, a fi de regularitzar el pagament del subsidi atorgat als refugiats.

Cal tenir en compte que la xifra de subdelegats acreditats aquest mes de febrer de 12 milions i ben aviat arribarà als 15 milions de persones, i que el subdelegat de dies pagueja diferent és insuficient. Així representa una despesa superior a les possibilitats financeres de la

Generalitat produïda per causes que evidentment no varen ésser previstes en la dotació estatutària de la nostra hisenda.

El preu que el poble de Catalunya continua pagant, l'esforç magnífic que realitza, i que segurament serà reconegut i correspost.

El conseller Sbert s'acomiadà després dels periodistes, i els digué que havent marxat uns dies a l'estranger el conseller de Cultura, Pi i Suñer, per afers relacionats amb l'Exposició d'Art Català, el d'Avui fet servei interinament d'aquest Departament.

UN ADVERTIMENT SOBRE EL CONSUM D'OLI

Ha arribat a conatament d'aquest Departament de Provisió de la Generalitat que en algunes comarques consumidores d'oli es nota l'escassetat d'aquest producte. Hem d'advertir als Ajuntaments que es trobin en aquest cas que aquesta escassetat de cap manera pot atribuir-se a aquest Departament, puix que compta amb els suficients existències i l'adequada organització perquè no manqui en cap poble de Catalunya l'oli d'oliva. Cal solament que els delegats dels Ajuntaments capitalistes de comarques facin les peticions necessàries a les Juntes Regionals de Provisió, les quals tindran cura de fer la distribució d'acord amb el copus de racionament que es correspongui.

Aquest Departament s'adreça particularment als Ajuntaments en les localitats dels quals no hi ha momentàniament la manca d'oli per què adreça urgentment lures peticions a la Junta Regional de la qual dependeu per tal de fer les trameses necessàries.

ELS MITJES COL·LECTIUS HAN DE REVISAR LLUR CABINET

El Centre Sindical Internacional de Barcelona fa avui una reunió mitjana col·lectiva adreçada a la Secció de Barcelona ciutat del Col·legi Oficial de Metges de Catalunya, la conveniència de passar per les oficines de l'esmentat Centre Sindical, tenor pla de la Direcció General de Sanitat, Pasveig de Ferns Galán, de deu a una del matí, per tal de complir amb l'Ordre de Governació i Assistència Social de 3 de setembre d'enguany, a fi de revisar i incloure la cartilla complementària a l'hermetisme col·lectiu, puix que el termini del compliment de l'esmentada disposició fixa el dia 15 de novembre.

AVIS ALS FABRICANTS D'OLI DE PINYOLA

El Departament de Provisió de la Generalitat adverteix a tots els fabricants d'oli de pinyola l'obligació de subjeptar-se a les normes que s'estableixen en el Decret del 20 d'octubre d'enguany, en el «Diari Oficial» del 20 del mateix mes pel que fa a facilitar els cupons necessaris per al transport de la fabrica o magatzem, a refineries o fabricques de subdelegats de fabrica o de què es disposi.

Així mateix els fabricants de subdelegats de fer lures peticions d'oli de pinyola a aquest Departament, el qual limita cura de proveir-los.

Cal advertir, finalment, que cap altre organisme de Govern sinó el present Departament pot intervenir en la distribució d'olis comestibles i industrials i els de pinera, d'acord amb l'establert pels Decrets dels 20 d'agost i 21 d'octubre d'enguany.

COMISSIO MIXTA D'ADMINISTRACIO I CONTROL DE LA PROPIETAT URBANA

En la sessió a tots els propietaris de finques rústiques a la Zona Nova, el començament dels quals començat amb les lletres de IA a la M. que, a partir del dia 15 del mes en curs, poden passar per la Comissió Mixta d'Administració i Control de la Propietat Urbana (Plaça de Pi i Margall, 112) per tal de recollir les liquidacions de les finques respectives, previ el compliment dels requisits ja fets públics en notes anteriors.

EL NOU DIRECTOR GENERAL D'AGRICULTURA PREN POSSESSIO DEL CARRIC

Aquest matí a la Comissió d'Agricultura, ha pres possessió del càrrec el nou director general d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya, Romà Planes, el qual ha estat nomenat en substitució de Lluís Ardiaca. Aquest darrer ha estat nomenat en substitució de Lluís Ardiaca. Aquest darrer ha estat nomenat en substitució de Lluís Ardiaca.

L'acte de presa de possessió s'ha celebrat, així mateix, a l'edifici de la Generalitat, amb la presència del conseller d'Agricultura, Josep Calvet, i hi han assistit, ultra el conseller i els dos directors, tots els caps de les diferents dependències departamentals.

L'ORDRE PUBLIC

DETENCO D'UN LLADREGOT

Al bar "La Pataleia", fou detingut un individu anomenat Josep Hernández, qui havia entrat amb el propòsit de robar. Portava una guanta de pell, una llanterna i altres estris propis dels lladregots.

BON DETINGUTS UNS INDIVIDUS PER TIRANCA IL·LICITA D'ARMES

Ha estat detingut, per tiranca il·lícita d'armes de foc, Marian Pérez Garcia i Joan Garcia Gonià.

EL CONSELLER SBERT VISITA EL DIRECTOR GENERAL DE SEGREIAT

Entre les visites que ha rebut el director general de Seguretat, figura la del conseller de Governació, Sbert.

UNA FALSA IDENTIFICACIO

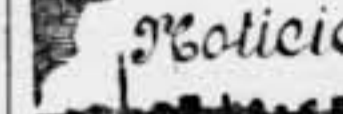
Aquest matí s'ha presentat a la Delegació de Policia de l'Hospitalet un obrer de la Col·lectivitat Agrícola d'aquella població, sol·licitant que hom l'acompanyés a l'Hospital Clínic de Barcelona, on segons li havien dit, hi havia un coser que havia estat identificat equivocadament.

En arribar a aquell lloc resultà que es tractava d'un company de treball, de 24 anys, anomenat Joan Soler Hernández, el qual portava la documentació a nom del qual es presentava, que s'anomena Jaime Lejoly Rorra.

Pins atenció no s'adonà el Jutge que li havien sotrat la documentació i ignora com pot haver estat, puix que l'individu havia estat detingut i cres que encara hi estava.

La policia efectiva gestiona per tal d'evitar aquestes anarades.

L'LEGIU «CATALUNYA»

DEJUNI COL·LECTIU

Un grup d'entusiastes del dejuni, soci de l'Associació Naturalista Penitènci, van practicar el dejuni proposat tot un dia de dejuni absolut i l'import del menjjar que van enviar fou lliurat a la Generalitat de Catalunya, amb destinació a la compra de robes per a l'exèrcit de l'Est. Foren lliurats 244 pesetes.

AVIS ALS FABRICANTS D'OLI DE PINYOLA

El Departament de Provisió de la Generalitat adverteix a tots els fabricants d'oli de pinyola l'obligació de subjeptar-se a les normes que s'estableixen en el Decret del 20 d'octubre d'enguany, en el «Diari Oficial» del 20 del mateix mes pel que fa a facilitar els cupons necessaris per al transport de la fabrica o magatzem, a refineries o fabricques de subdelegats de fabrica o de què es disposi.

Així mateix els fabricants de subdelegats de fer lures peticions d'oli de pinyola a aquest Departament, el qual limita cura de proveir-los.

la recollida d'equips de llit als carrers Consell de Cent Diputació

A la Conselleria-residència d'Assistència Social s'ha rebut un comunicat de la Comissió Militar de Barcelona, que diu: "Continuant la recollida d'equips de llit, ordenats per la Comandància Militar d'aquesta plaça, el dia 15, es procedirà a efectuar-los als carrers de Consell de Cent i de Diputació, la qual cosa es posa a conatament dels veïns afectats, per tal que, amb la deguda antelació, els diposin a les porteres respectives.

ELS ESTACIONAMENTS DELES AUTOMOBILS

Com sigui que les Comissió-regidoria de Vigilància Municipal i Serveis Públics han observat que els conductors d'automobils deixen lures vehicles estacionats en llocs on l'estacionament està prohibit, cosa que moltes vegades és causa d'accidents, i sempre d'obstrucció del tràfic, són propis d'advertir als seus propietaris d'estacionament, i tenir cura especial d'aguardar la observància a les zones prohibides de la plaça de Catalunya, plaça de la Universitat, Ronda de la Universitat, Ronda de Perot Salvoche, Via Durruil, Rambla i Plaça de Pi i Margall, estacionant els vehicles en els llocs que

ELS TICKETS DE LLEGONS, BUCHE I BADO

Continuant la distribució dels fulls de registre de racionament de llegons, buche i bado són citades per als dies 13, 14 i 15 les famílies de tres habitants, però arribat a les Delegacions de Districte, de dos quarts d'home a la unitat del matí i de tres quarts de nit a dos quarts de nit de la tarda, acompanyats del corresponent Carnet de Racionament Familiar.

Cal indicar que el públic tingui ben present que durant els esmentats dies, només seran despatxats els fulls de registre de tres racion.

Els ciutadans que el rati els anteriors racionaments no hauran pogut passar a recollir el full de registre, que el rati els anteriors racionaments no hauran pogut passar a recollir el full de registre, que el rati els anteriors racionaments no hauran pogut passar a recollir el full de registre.

UN ACORD ENTRE ALEMANYA I TXECOSLOVAQUIA QUE PREVEU, ENTRE ALTRES COSES, EL DESENROTLLAMENT DEL TURISME ALEMANY A LA VEINA NACIO

Berlin, 12.—L'Agència D. N. B. dona compte d'haver-se signat a Berlín un acord de cooperació entre Alemanya i Txecoslovàquia. Estamparem lures signatures al peu del Tractat, Von Mackensen, per Alemanya i el doctor Vojtech Mastny, ministre de Txecoslovàquia a Berlín.

L'acord preveu una notable ampliació dels intercanvis durant l'any 1938 així com el augment dels continguts de divisa per al desenvolupament del turisme alemany a Txecoslovàquia.—Comos.

«¿Quan es decidiran les Potències a auxiliar Xina?», ha dit el doctor Koo

Les altres delegacions estan d'acord a proposar que les dues Potències acceptin les bases generals de la Llei Internacional

Brussel·les, 12.—En la sessió celebrada aquest matí per la Conferència del Pacífic, el delegat xinès doctor Koo ha posat de relleu que les condicions de l'Extrem Orient en l'actualitat és verament extraordinària, per tal com la Paeria que provoca la guerra i la perniciosa en tot el continent asiàtic, signa llure i espontàniament, per pròpia iniciativa, el Tractat de les Nou Potències.

A continuació, el doctor Koo afegí: "El Govern japonès demana, en la seva resposta a les Potències, que s'aportin la seva contribució a l'establiment de l'Asià Oriental, d'acord amb la situació present, irracionalment en un moment que la continuació i la mediació es refusa pel mateix Govern que formula tal declaració.

Davant d'aquesta actitud, les Potències en es decidiran a suspensar el subministre en material de guerra i la concessió de crèdits al Japó, i ajudar Xina?

"El nostre país necessita assistència material; no demanem a les altres Potències signants del Pacte del Nou que combatin amb nosaltres. El restabliment i la defensa de la pau a l'Extrem Orient reclama avui dia una acció concertada de caràcter moral, material, financer i econòmic.

Després de la següent el criteri del delegat anglès "brockwell" ha fet el delegat xinès—Comos.

El delegat italià ha proposat, simplement, certes consideracions formals en el Conferència després de la declaració japonesa.

El representant soviètic ha dit que el U. R. S. S. acceptaria una situació encaminada a un acord equitatiu i pacífic a l'Extrem Orient.

Tot seguit, s'ha aterrat la sessió.—Patra.

Brussel·les, 12.—En la seva intervenció en la sessió d'aquest matí de la Conferència del Pacífic, el delegat nord-americà Norman Davis, ha dit que el seu Govern considerava que l'única base per a una solució equitativa i duradora del conflicte sino-japonès, la consistia en el respecte als Tractats i l'observància de la jurisdicció domèstica.

"El preuval —afegí Norman Davis— el concepte d'imposar curules polítiques per la violència, ens trobem davant una situació d'anarquia internacional. Des del punt de vista dels seus propis interessos materials, i des del de la pau mundial, del progrés i de l'unitat internacional, sembla que existimem una oportunitat per les quals el Japó hauria de desistirse a cooperar en la nostra causa. Esperem, doncs, encara, que el Japó restarà la mesura de fer-ho". — Patra.

ARA RESULTA QUE NO ES DENUNCIARA. Roma, 12.—Ab hodi no s'ha resolt resencionalment es nega rotundament que Itàlia es proposi denunciar el Tractat Italo-soviètic d'amistat signat el 1923.

Aniversari de la mort de tres prestigiosos intel·lectuals

Espanya és l'instrument que necessita Mussolini contra el front anglo-francès

DOS QUE HONOREN CATALUNYA, I UN LA FRANÇA

Pompeu Gener

El record més personal que té de la seva vida és el de la seva obra. El seu treball és el que li ha donat el més gran prestigi. El seu treball és el que li ha donat el més gran prestigi. El seu treball és el que li ha donat el més gran prestigi.

Gener ni abocava el trenor de la seva erudició i intel·ligència. Adhuc va arribar a crear un sistema filosòfic i per això, durant un temps, fou l'escriptor més llegit de Catalunya, puix que, com més tard "Xènius", ens feu adonar de les coses que s'usen dient en altres llengües i cultures, que, adaptades al català, consideràvem que havien fet la més rica troballa del temps.

Entre certs traductors francesos de poemes internacionals hi ha una tendència a afirmar que Mussolini, admetent des del seu propi punt de vista imperialista, ha comès un error en intervenir en els afers d'Espanya. I aquesta afirmació la fan no pas volent significar que no hauria comptat, en els seus plans, amb la resistència heroica dels democràtics espanyols, sinó en el sentit que, admetent que els pocs pocs venen aquesta resistència, Itàlia no ha de tenir cap interès a romandre a la Península, i no hi guanyaria res, si ho fés.

Paral·lelament a aquesta afirmació, en fan una altra. Diuen que si el Franco consolidava la seva posició, el seu primer pensament seria desmuntar-se dels seus aliats italians i alemanys, cosa que assoldiria amb una certa facilitat.

No cal dir que els qui conecquen el problema molt més que aquesta consuetudinària francesa, perquè temen de viure ara sobre la nostra carn i la nostra sang, i ja el volem adonar abans del 19 de juliol, encara que d'una manera netament equivocada, sabem que les dues afirmacions són completament manes de bou.

Sabem que Mussolini, com els Escipians en l'Àfrica antiga, i amb uns motius que no pas són diferents dels que el van impulsar a intervenir en els afers d'Espanya, és un home que no pot comptar amb l'Estret de Gibraltar, amb les Balears i amb la Península Ibèrica. En els seus projectes d'ensamblament d'Espanya, de mediterraneïtat del món sencer, de domini sobre l'Àfrica del Nord, ha de comptar necessàriament amb França i Anglaterra, i sense la Península no pot lluitar amb avantatge contra elles. La Península és l'instrument que necessita Mussolini en aquesta lluita contra el front anglo-francès, que cau dintre les seves previsions matemàtiques.

Quant a la segona afirmació, n'hi ha prou amb un lleuger coneixement de l'ànima dels qui manen i podríem veure l'últim capítol d'una sèrie de fets que ens porten a la casa de Hitler i de Mussolini en el moment que ens ocupem de la nostra obra.

Quant a la segona afirmació, n'hi ha prou amb un lleuger coneixement de l'ànima dels qui manen i podríem veure l'últim capítol d'una sèrie de fets que ens porten a la casa de Hitler i de Mussolini en el moment que ens ocupem de la nostra obra.

Quant a la segona afirmació, n'hi ha prou amb un lleuger coneixement de l'ànima dels qui manen i podríem veure l'últim capítol d'una sèrie de fets que ens porten a la casa de Hitler i de Mussolini en el moment que ens ocupem de la nostra obra.

Tota la carlinada, tots els reaccionaris nats, tots els amics de la violència i adversaris de la llibertat, avui cos i ànima de la rebel·lió, eren hitlerians i feixistes abans que Hitler i Mussolini vinguessin al Món

Entre certs traductors francesos de poemes internacionals hi ha una tendència a afirmar que Mussolini, admetent des del seu propi punt de vista imperialista, ha comès un error en intervenir en els afers d'Espanya. I aquesta afirmació la fan no pas volent significar que no hauria comptat, en els seus plans, amb la resistència heroica dels democràtics espanyols, sinó en el sentit que, admetent que els pocs pocs venen aquesta resistència, Itàlia no ha de tenir cap interès a romandre a la Península, i no hi guanyaria res, si ho fés.

Paral·lelament a aquesta afirmació, en fan una altra. Diuen que si el Franco consolidava la seva posició, el seu primer pensament seria desmuntar-se dels seus aliats italians i alemanys, cosa que assoldiria amb una certa facilitat.

No cal dir que els qui conecquen el problema molt més que aquesta consuetudinària francesa, perquè temen de viure ara sobre la nostra carn i la nostra sang, i ja el volem adonar abans del 19 de juliol, encara que d'una manera netament equivocada, sabem que les dues afirmacions són completament manes de bou.

Sabem que Mussolini, com els Escipians en l'Àfrica antiga, i amb uns motius que no pas són diferents dels que el van impulsar a intervenir en els afers d'Espanya, és un home que no pot comptar amb l'Estret de Gibraltar, amb les Balears i amb la Península Ibèrica. En els seus projectes d'ensamblament d'Espanya, de mediterraneïtat del món sencer, de domini sobre l'Àfrica del Nord, ha de comptar necessàriament amb França i Anglaterra, i sense la Península no pot lluitar amb avantatge contra elles. La Península és l'instrument que necessita Mussolini en aquesta lluita contra el front anglo-francès, que cau dintre les seves previsions matemàtiques.

Quant a la segona afirmació, n'hi ha prou amb un lleuger coneixement de l'ànima dels qui manen i podríem veure l'últim capítol d'una sèrie de fets que ens porten a la casa de Hitler i de Mussolini en el moment que ens ocupem de la nostra obra.

Quant a la segona afirmació, n'hi ha prou amb un lleuger coneixement de l'ànima dels qui manen i podríem veure l'últim capítol d'una sèrie de fets que ens porten a la casa de Hitler i de Mussolini en el moment que ens ocupem de la nostra obra.

Entre certs traductors francesos de poemes internacionals hi ha una tendència a afirmar que Mussolini, admetent des del seu propi punt de vista imperialista, ha comès un error en intervenir en els afers d'Espanya. I aquesta afirmació la fan no pas volent significar que no hauria comptat, en els seus plans, amb la resistència heroica dels democràtics espanyols, sinó en el sentit que, admetent que els pocs pocs venen aquesta resistència, Itàlia no ha de tenir cap interès a romandre a la Península, i no hi guanyaria res, si ho fés.

Paral·lelament a aquesta afirmació, en fan una altra. Diuen que si el Franco consolidava la seva posició, el seu primer pensament seria desmuntar-se dels seus aliats italians i alemanys, cosa que assoldiria amb una certa facilitat.

No cal dir que els qui conecquen el problema molt més que aquesta consuetudinària francesa, perquè temen de viure ara sobre la nostra carn i la nostra sang, i ja el volem adonar abans del 19 de juliol, encara que d'una manera netament equivocada, sabem que les dues afirmacions són completament manes de bou.

Sabem que Mussolini, com els Escipians en l'Àfrica antiga, i amb uns motius que no pas són diferents dels que el van impulsar a intervenir en els afers d'Espanya, és un home que no pot comptar amb l'Estret de Gibraltar, amb les Balears i amb la Península Ibèrica. En els seus projectes d'ensamblament d'Espanya, de mediterraneïtat del món sencer, de domini sobre l'Àfrica del Nord, ha de comptar necessàriament amb França i Anglaterra, i sense la Península no pot lluitar amb avantatge contra elles. La Península és l'instrument que necessita Mussolini en aquesta lluita contra el front anglo-francès, que cau dintre les seves previsions matemàtiques.

Quant a la segona afirmació, n'hi ha prou amb un lleuger coneixement de l'ànima dels qui manen i podríem veure l'últim capítol d'una sèrie de fets que ens porten a la casa de Hitler i de Mussolini en el moment que ens ocupem de la nostra obra.

Quant a la segona afirmació, n'hi ha prou amb un lleuger coneixement de l'ànima dels qui manen i podríem veure l'últim capítol d'una sèrie de fets que ens porten a la casa de Hitler i de Mussolini en el moment que ens ocupem de la nostra obra.

Entre certs traductors francesos de poemes internacionals hi ha una tendència a afirmar que Mussolini, admetent des del seu propi punt de vista imperialista, ha comès un error en intervenir en els afers d'Espanya. I aquesta afirmació la fan no pas volent significar que no hauria comptat, en els seus plans, amb la resistència heroica dels democràtics espanyols, sinó en el sentit que, admetent que els pocs pocs venen aquesta resistència, Itàlia no ha de tenir cap interès a romandre a la Península, i no hi guanyaria res, si ho fés.

Paral·lelament a aquesta afirmació, en fan una altra. Diuen que si el Franco consolidava la seva posició, el seu primer pensament seria desmuntar-se dels seus aliats italians i alemanys, cosa que assoldiria amb una certa facilitat.

No cal dir que els qui conecquen el problema molt més que aquesta consuetudinària francesa, perquè temen de viure ara sobre la nostra carn i la nostra sang, i ja el volem adonar abans del 19 de juliol, encara que d'una manera netament equivocada, sabem que les dues afirmacions són completament manes de bou.

Sabem que Mussolini, com els Escipians en l'Àfrica antiga, i amb uns motius que no pas són diferents dels que el van impulsar a intervenir en els afers d'Espanya, és un home que no pot comptar amb l'Estret de Gibraltar, amb les Balears i amb la Península Ibèrica. En els seus projectes d'ensamblament d'Espanya, de mediterraneïtat del món sencer, de domini sobre l'Àfrica del Nord, ha de comptar necessàriament amb França i Anglaterra, i sense la Península no pot lluitar amb avantatge contra elles. La Península és l'instrument que necessita Mussolini en aquesta lluita contra el front anglo-francès, que cau dintre les seves previsions matemàtiques.

Quant a la segona afirmació, n'hi ha prou amb un lleuger coneixement de l'ànima dels qui manen i podríem veure l'últim capítol d'una sèrie de fets que ens porten a la casa de Hitler i de Mussolini en el moment que ens ocupem de la nostra obra.

Quant a la segona afirmació, n'hi ha prou amb un lleuger coneixement de l'ànima dels qui manen i podríem veure l'últim capítol d'una sèrie de fets que ens porten a la casa de Hitler i de Mussolini en el moment que ens ocupem de la nostra obra.

Entre certs traductors francesos de poemes internacionals hi ha una tendència a afirmar que Mussolini, admetent des del seu propi punt de vista imperialista, ha comès un error en intervenir en els afers d'Espanya. I aquesta afirmació la fan no pas volent significar que no hauria comptat, en els seus plans, amb la resistència heroica dels democràtics espanyols, sinó en el sentit que, admetent que els pocs pocs venen aquesta resistència, Itàlia no ha de tenir cap interès a romandre a la Península, i no hi guanyaria res, si ho fés.

Paral·lelament a aquesta afirmació, en fan una altra. Diuen que si el Franco consolidava la seva posició, el seu primer pensament seria desmuntar-se dels seus aliats italians i alemanys, cosa que assoldiria amb una certa facilitat.

No cal dir que els qui conecquen el problema molt més que aquesta consuetudinària francesa, perquè temen de viure ara sobre la nostra carn i la nostra sang, i ja el volem adonar abans del 19 de juliol, encara que d'una manera netament equivocada, sabem que les dues afirmacions són completament manes de bou.

Sabem que Mussolini, com els Escipians en l'Àfrica antiga, i amb uns motius que no pas són diferents dels que el van impulsar a intervenir en els afers d'Espanya, és un home que no pot comptar amb l'Estret de Gibraltar, amb les Balears i amb la Península Ibèrica. En els seus projectes d'ensamblament d'Espanya, de mediterraneïtat del món sencer, de domini sobre l'Àfrica del Nord, ha de comptar necessàriament amb França i Anglaterra, i sense la Península no pot lluitar amb avantatge contra elles. La Península és l'instrument que necessita Mussolini en aquesta lluita contra el front anglo-francès, que cau dintre les seves previsions matemàtiques.

Quant a la segona afirmació, n'hi ha prou amb un lleuger coneixement de l'ànima dels qui manen i podríem veure l'últim capítol d'una sèrie de fets que ens porten a la casa de Hitler i de Mussolini en el moment que ens ocupem de la nostra obra.

Quant a la segona afirmació, n'hi ha prou amb un lleuger coneixement de l'ànima dels qui manen i podríem veure l'últim capítol d'una sèrie de fets que ens porten a la casa de Hitler i de Mussolini en el moment que ens ocupem de la nostra obra.

Alexandre de Riquer

El nom d'Alexandre de Riquer, bell nom que sembla fet per a una cançó de gesta i realment una gran gesta fou la seva vida, consagrada a l'art i a la literatura, el vaig conèixer per primera vegada, quan tenia uns 15 anys, per una obra seva exposada a la Sala d'Exposicions del Centre de Lectura, de Reus, on exposaven guirredes dels millors artistes catalans. Era una obra molt singular, un recó de mar blau i d'or de roques, que protegia l'entrada d'una casa que es trobava a l'extrem de la platja de l'Albatros, de Reus, de la qual em va parlar, me'n va mostrar a fer més bé el nom del seu autor. Però, amb el temps, la terrible i catàstrofica batalla d'aquell nom l'he pogut definir amb l'assistència de sentiment i de pensament que m'arriba amb el seu fill Josep Maria de Riquer Palau, anarquista par, home d'inquietudes penes, heretades de la seva família, puix que la

Entre certs traductors francesos de poemes internacionals hi ha una tendència a afirmar que Mussolini, admetent des del seu propi punt de vista imperialista, ha comès un error en intervenir en els afers d'Espanya. I aquesta afirmació la fan no pas volent significar que no hauria comptat, en els seus plans, amb la resistència heroica dels democràtics espanyols, sinó en el sentit que, admetent que els pocs pocs venen aquesta resistència, Itàlia no ha de tenir cap interès a romandre a la Península, i no hi guanyaria res, si ho fés.

Paral·lelament a aquesta afirmació, en fan una altra. Diuen que si el Franco consolidava la seva posició, el seu primer pensament seria desmuntar-se dels seus aliats italians i alemanys, cosa que assoldiria amb una certa facilitat.

No cal dir que els qui conecquen el problema molt més que aquesta consuetudinària francesa, perquè temen de viure ara sobre la nostra carn i la nostra sang, i ja el volem adonar abans del 19 de juliol, encara que d'una manera netament equivocada, sabem que les dues afirmacions són completament manes de bou.

Sabem que Mussolini, com els Escipians en l'Àfrica antiga, i amb uns motius que no pas són diferents dels que el van impulsar a intervenir en els afers d'Espanya, és un home que no pot comptar amb l'Estret de Gibraltar, amb les Balears i amb la Península Ibèrica. En els seus projectes d'ensamblament d'Espanya, de mediterraneïtat del món sencer, de domini sobre l'Àfrica del Nord, ha de comptar necessàriament amb França i Anglaterra, i sense la Península no pot lluitar amb avantatge contra elles. La Península és l'instrument que necessita Mussolini en aquesta lluita contra el front anglo-francès, que cau dintre les seves previsions matemàtiques.

Entre certs traductors francesos de poemes internacionals hi ha una tendència a afirmar que Mussolini, admetent des del seu propi punt de vista imperialista, ha comès un error en intervenir en els afers d'Espanya. I aquesta afirmació la fan no pas volent significar que no hauria comptat, en els seus plans, amb la resistència heroica dels democràtics espanyols, sinó en el sentit que, admetent que els pocs pocs venen aquesta resistència, Itàlia no ha de tenir cap interès a romandre a la Península, i no hi guanyaria res, si ho fés.

Paral·lelament a aquesta afirmació, en fan una altra. Diuen que si el Franco consolidava la seva posició, el seu primer pensament seria desmuntar-se dels seus aliats italians i alemanys, cosa que assoldiria amb una certa facilitat.

No cal dir que els qui conecquen el problema molt més que aquesta consuetudinària francesa, perquè temen de viure ara sobre la nostra carn i la nostra sang, i ja el volem adonar abans del 19 de juliol, encara que d'una manera netament equivocada, sabem que les dues afirmacions són completament manes de bou.

Sabem que Mussolini, com els Escipians en l'Àfrica antiga, i amb uns motius que no pas són diferents dels que el van impulsar a intervenir en els afers d'Espanya, és un home que no pot comptar amb l'Estret de Gibraltar, amb les Balears i amb la Península Ibèrica. En els seus projectes d'ensamblament d'Espanya, de mediterraneïtat del món sencer, de domini sobre l'Àfrica del Nord, ha de comptar necessàriament amb França i Anglaterra, i sense la Península no pot lluitar amb avantatge contra elles. La Península és l'instrument que necessita Mussolini en aquesta lluita contra el front anglo-francès, que cau dintre les seves previsions matemàtiques.

Quant a la segona afirmació, n'hi ha prou amb un lleuger coneixement de l'ànima dels qui manen i podríem veure l'últim capítol d'una sèrie de fets que ens porten a la casa de Hitler i de Mussolini en el moment que ens ocupem de la nostra obra.

Entre certs traductors francesos de poemes internacionals hi ha una tendència a afirmar que Mussolini, admetent des del seu propi punt de vista imperialista, ha comès un error en intervenir en els afers d'Espanya. I aquesta afirmació la fan no pas volent significar que no hauria comptat, en els seus plans, amb la resistència heroica dels democràtics espanyols, sinó en el sentit que, admetent que els pocs pocs venen aquesta resistència, Itàlia no ha de tenir cap interès a romandre a la Península, i no hi guanyaria res, si ho fés.

Paral·lelament a aquesta afirmació, en fan una altra. Diuen que si el Franco consolidava la seva posició, el seu primer pensament seria desmuntar-se dels seus aliats italians i alemanys, cosa que assoldiria amb una certa facilitat.

No cal dir que els qui conecquen el problema molt més que aquesta consuetudinària francesa, perquè temen de viure ara sobre la nostra carn i la nostra sang, i ja el volem adonar abans del 19 de juliol, encara que d'una manera netament equivocada, sabem que les dues afirmacions són completament manes de bou.

Sabem que Mussolini, com els Escipians en l'Àfrica antiga, i amb uns motius que no pas són diferents dels que el van impulsar a intervenir en els afers d'Espanya, és un home que no pot comptar amb l'Estret de Gibraltar, amb les Balears i amb la Península Ibèrica. En els seus projectes d'ensamblament d'Espanya, de mediterraneïtat del món sencer, de domini sobre l'Àfrica del Nord, ha de comptar necessàriament amb França i Anglaterra, i sense la Península no pot lluitar amb avantatge contra elles. La Península és l'instrument que necessita Mussolini en aquesta lluita contra el front anglo-francès, que cau dintre les seves previsions matemàtiques.

Quant a la segona afirmació, n'hi ha prou amb un lleuger coneixement de l'ànima dels qui manen i podríem veure l'últim capítol d'una sèrie de fets que ens porten a la casa de Hitler i de Mussolini en el moment que ens ocupem de la nostra obra.

Entre certs traductors francesos de poemes internacionals hi ha una tendència a afirmar que Mussolini, admetent des del seu propi punt de vista imperialista, ha comès un error en intervenir en els afers d'Espanya. I aquesta afirmació la fan no pas volent significar que no hauria comptat, en els seus plans, amb la resistència heroica dels democràtics espanyols, sinó en el sentit que, admetent que els pocs pocs venen aquesta resistència, Itàlia no ha de tenir cap interès a romandre a la Península, i no hi guanyaria res, si ho fés.

Paral·lelament a aquesta afirmació, en fan una altra. Diuen que si el Franco consolidava la seva posició, el seu primer pensament seria desmuntar-se dels seus aliats italians i alemanys, cosa que assoldiria amb una certa facilitat.

No cal dir que els qui conecquen el problema molt més que aquesta consuetudinària francesa, perquè temen de viure ara sobre la nostra carn i la nostra sang, i ja el volem adonar abans del 19 de juliol, encara que d'una manera netament equivocada, sabem que les dues afirmacions són completament manes de bou.

Sabem que Mussolini, com els Escipians en l'Àfrica antiga, i amb uns motius que no pas són diferents dels que el van impulsar a intervenir en els afers d'Espanya, és un home que no pot comptar amb l'Estret de Gibraltar, amb les Balears i amb la Península Ibèrica. En els seus projectes d'ensamblament d'Espanya, de mediterraneïtat del món sencer, de domini sobre l'Àfrica del Nord, ha de comptar necessàriament amb França i Anglaterra, i sense la Península no pot lluitar amb avantatge contra elles. La Península és l'instrument que necessita Mussolini en aquesta lluita contra el front anglo-francès, que cau dintre les seves previsions matemàtiques.

Quant a la segona afirmació, n'hi ha prou amb un lleuger coneixement de l'ànima dels qui manen i podríem veure l'últim capítol d'una sèrie de fets que ens porten a la casa de Hitler i de Mussolini en el moment que ens ocupem de la nostra obra.

Entre certs traductors francesos de poemes internacionals hi ha una tendència a afirmar que Mussolini, admetent des del seu propi punt de vista imperialista, ha comès un error en intervenir en els afers d'Espanya. I aquesta afirmació la fan no pas volent significar que no hauria comptat, en els seus plans, amb la resistència heroica dels democràtics espanyols, sinó en el sentit que, admetent que els pocs pocs venen aquesta resistència, Itàlia no ha de tenir cap interès a romandre a la Península, i no hi guanyaria res, si ho fés.

Paral·lelament a aquesta afirmació, en fan una altra. Diuen que si el Franco consolidava la seva posició, el seu primer pensament seria desmuntar-se dels seus aliats italians i alemanys, cosa que assoldiria amb una certa facilitat.

No cal dir que els qui conecquen el problema molt més que aquesta consuetudinària francesa, perquè temen de viure ara sobre la nostra carn i la nostra sang, i ja el volem adonar abans del 19 de juliol, encara que d'una manera netament equivocada, sabem que les dues afirmacions són completament manes de bou.

Sabem que Mussolini, com els Escipians en l'Àfrica antiga, i amb uns motius que no pas són diferents dels que el van impulsar a intervenir en els afers d'Espanya, és un home que no pot comptar amb l'Estret de Gibraltar, amb les Balears i amb la Península Ibèrica. En els seus projectes d'ensamblament d'Espanya, de mediterraneïtat del món sencer, de domini sobre l'Àfrica del Nord, ha de comptar necessàriament amb França i Anglaterra, i sense la Península no pot lluitar amb avantatge contra elles. La Península és l'instrument que necessita Mussolini en aquesta lluita contra el front anglo-francès, que cau dintre les seves previsions matemàtiques.

Quant a la segona afirmació, n'hi ha prou amb un lleuger coneixement de l'ànima dels qui manen i podríem veure l'últim capítol d'una sèrie de fets que ens porten a la casa de Hitler i de Mussolini en el moment que ens ocupem de la nostra obra.

JA SERIA HORA

«Em sembla que ja ha arribat el moment de fer un nou esforç...», ha dit el «Premier» anglès

Edinburg. — El partit conservador escocès ha celebrat aquest vesper una reunió, a la qual ha assistit el primer ministre, sir Neville Chamberlain.

Chamberlain ha pronunciat un extens discurs, en el qual s'ha referit principalment a la necessitat de mantenir la pau.

«Una de les principals finalitats de la política britànica —ha dit— és establir les relacions amistoses amb les altres nacions d'Europa, a observar aquelles normes de conducta internacional sense les quals no hi hauria ni hi pot haver seguretat i estabilitat.

En assabentar que ja ha arribat el moment de fer un nou esforç a l'èntim dels nostres i les nostres expectacions, un esforç més decidit, perquè les forces d'Anglaterra no deuen d'augmentar.

Per una d'elles, em feia la pregunta: «Per què treballar?» (Traballar per la pau, per la tranquil·litat i per la felicitat o bé treballar per continuar magreant armaments i més arma-

ments amb la sola finalitat de fer-ne per uns als altres?

Jo crec que hem de treballar per la primera finalitat. Anglaterra pot fer-ho, perquè disposa d'ells té amples recursos, quasi il·limitats, i la nostra força militar fa més fàcil que poguem demanar-los que s'ajudin amb nosaltres per aplicar el nostre bon sentit a la solució de'a grans problemes que té plantejats el món, al voltant dels quals se juga la sort de la humanitat: o bé la felicitat o bé la misèria, en l'evolucionar de la raça humana.

Tinc fe en la naturalesa de la humanitat, i perquè linc aquesta fe crec que aquesta crida que el nostre país fa als altres no trigarà a tenir resposta. Penso, doncs, que no es lluny el dia en que podrem depositar les armes i congregar-nos solament a aconseguir el benestar del nostre país.

A continuació es refereix a diversos aspectes de la política interior del país, i tribuna un calorós eulogi a la memòria de Ramsay MacDonald.

Annals LLUC

Camil Pissarro

Quant, el 1871, els prussians avançaven damunt París, passant-ho tot a sang i a foc, foren destruïdes gran quantitat d'obres magnífiques que un pintor resident a Louveciennes hi tenia col·leccionades. Aquest pintor es deia Camil Pissarro, i la fúria del «furor prussià» el va destruir després d'una lluita de set dies, produint-li una profunda ferida a la mà dreta, que li va impedir de treballar i de pintar.

LA LOGICA FEIXISTA I LA FORMULA DELS «POBLES SENSE ESPAI»

AQUEST TOPIC, DESPRES DE SOFRIR DIVERSES VARIACIONS, HA FET SORT EN EL «NACIONALISME» A ALEMANYA

Un dels tòpics que ha fet fortuna en el «nacionalisme» a Alemanya i que, després d'haver assolit totes les variacions imaginables, ha trobat un lloc entre els arguments «experimentals» de la propaganda, és el de la famosa fórmula dels «pobles sense espai».

Se'l torna a trobar en la campanya insistent de «revindicacions» colonials. En la afirmació que va fer davant el Congrés del partit nazi a Nuremberg, el doctor Ley, cap del Front del Treball, va adreçar un exemple espectacular de les racionacions que produïen l'excés de malnutrició, a reserva de reduir més encara un espai ja insuficient. Però Ley és un home de talla per

resoldre aquets problemes: tracta a tot hom amb un poble d'esperit, enfrontat per una imaginació desequilibrada. Comença dient que la qüestió soviet no pot ésser resolta amb el dia que tingui un «espai suficient», i aleshores tradueix: «I després... tindrem de bell nou necessitat de més gent!» (La lògica i l'entusiasme soviet han servit...)

Per la mateixa raó, la cura de d'una ciutat meridiana, avui es parla d'un «poble sense espai», demà d'un «poble sense país», demà d'un «poble sense terra», demà d'un «poble sense país», demà d'un «poble sense país», demà d'un «poble sense país».

En l'últim cas, podrien contentar-se amb tal «soberà» de la qüestió soviet, ja que cada any es troba una nova «excessiva» que fa difícil plantejar als treballadors alemanys l'aplicació que se'n fa de la «restricció» de l'ús dels mitjans. No es compren molt bé per què, semblant «poble sense espai», que encara mai ningú no ha vist, segons Ley, recami sense espai, sembla, a causa d'un excés de població, i hom es pregunta, també, perquè es fa en aquest poble sense espai tan propaganda per accentuar encara l'excés de malnutrició, a reserva de reduir més encara un espai ja insuficient. Però Ley és un home de talla per

Els catòlics a Alemanya

El corresponent de «Deutsche Volksstimme», de Schleswig, comunica al seu periòdic:

«Fa temps que descobrim, en els catòlics de Schleswig, i en particular amb el Front Popular. Els més instruits d'entre ells, que ja ho ha per la idea religiosa ha existit ja des del domini de «Bàgida» per a entrar en el camp polític. «Per molt Bàngida, no es poden limitar a l'acció política, car tenen una responsabilitat amb Alemanya i el seu poble. Així m'ho va dir, fa poc temps, un amic meu catòlic, i va alegrar: «El nostre sentit religiós ens obliga a pensar també en la política i preocupar-nos del futur de la nostra pàtria, del nostre poble. No podem quedar inactius davant les persecucions dels catòlics, com tantes vegades ha estat el cas dels catòlics. Per això hem de lluitar per apartar del nostre camí el futur foc i dolor. La nostra creença catòlica no és resignació. Som homes, que sabem lluitar, i si es necessen. Aquesta necessitat ens crida. Si trobem a l'ala en la nostra lluita, lluitem. Nosaltres no ens apartem, una la República, dels catòlics, quan es tractava de treballar per una Alemanya unitària i no ho ha-

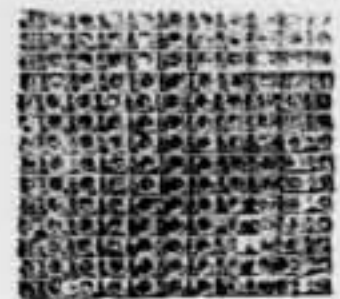
sem mai, molt temps en la nostra lluita contra el nacionalsocialisme. L'exemple de Bàngida haurien de seguir-lo tots els catòlics.

En tota Sèrvia hem advertit una creixent activitat dels catòlics. Als catòlics no els és desconegut el camí que s'ha operat en els catòlics. Fa poc es va presentar un cas que demostra que la «Bàngida» Bàngida contra els catòlics. A Bàngida i a Sèrvia foren detinguts 76 catòlics catòlics, i molts d'ells, els quals foren acusats d'haver separat les facultats i universitats.

En les esglésies es celebren misses per la llibertat d'aquesta detinguts.

No passa un dia sense que a les esglésies es dirigin a tots els catòlics per aconseguir-los que restin en la lluita, i que no es deixin seduir. Cada catòlic ha d'estar preparat per al combat contra els nazis. Els nazis han de ser tirats també de la seva causa i seva.

Aquest número ha passat per la censura

ES NATURAL

Segons noves que arriben d'Itàlia, la criminalitat augmenta de dia en dia al país que ha donat origen al feixisme.

GAT FER LLIBRE ELS DICTADORS FALSIFIQUEN LA VERITAT

"Més que mai — diu 'Terribles' — per a discriminar l'home de segons més perillós, és qui governa Berlín i Roma volen exportar el prestat comunista. Tots els obstacles que troben al camí d'arruïnar-se són obres de la mà de la màquina de guerra.

La Junta de Defensa Passiva de Catalunya, d'acord amb les atribucions que li confereix el Decret de la Generalitat del 9 de juliol del 1937, ha fet pública la següent disposició per a casos d'alarma i bombarderis.

Disposicions de la Junta de Defensa Passiva de Catalunya

La Junta de Defensa Passiva de Catalunya, d'acord amb les atribucions que li confereix el Decret de la Generalitat del 9 de juliol del 1937, ha fet pública la següent disposició per a casos d'alarma i bombarderis.

Primer.—Tots els ciutadans s'han d'atendre a les consignes i disposicions que s'emporten a continuació, i les infraccions i l'ur incompliment seran rigorosament sancionades.

Segon.—Senyals d'alarma.—Els avions per a donar compte a la població civil de tota eventualitat de bombarderis seran transmesos per mitjà de sirenes. El perill serà anunciat per un toc de sirena de durada indefinida.

Terç.—Tots els ciutadans han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals, i han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals.

Quart.—Tots els ciutadans han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals, i han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals.

Quint.—Tots els ciutadans han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals, i han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals.

Sis.—Tots els ciutadans han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals, i han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals.

Set.—Tots els ciutadans han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals, i han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals.

Oct.—Tots els ciutadans han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals, i han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals.

Nov.—Tots els ciutadans han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals, i han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals.

Dotze.—Tots els ciutadans han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals, i han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals.

Treze.—Tots els ciutadans han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals, i han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals.

Quatorze.—Tots els ciutadans han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals, i han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals.

Quince.—Tots els ciutadans han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals, i han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals.

Disposició de la Junta de Defensa Passiva de Catalunya, d'acord amb les atribucions que li confereix el Decret de la Generalitat del 9 de juliol del 1937, ha fet pública la següent disposició per a casos d'alarma i bombarderis.

Primer.—Tots els ciutadans s'han d'atendre a les consignes i disposicions que s'emporten a continuació, i les infraccions i l'ur incompliment seran rigorosament sancionades.

Segon.—Senyals d'alarma.—Els avions per a donar compte a la població civil de tota eventualitat de bombarderis seran transmesos per mitjà de sirenes. El perill serà anunciat per un toc de sirena de durada indefinida.

Terç.—Tots els ciutadans han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals, i han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals.

Quart.—Tots els ciutadans han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals, i han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals.

Quint.—Tots els ciutadans han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals, i han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals.

Sis.—Tots els ciutadans han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals, i han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals.

Set.—Tots els ciutadans han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals, i han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals.

Oct.—Tots els ciutadans han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals, i han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals.

Nov.—Tots els ciutadans han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals, i han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals.

Dotze.—Tots els ciutadans han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals, i han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals.

Treze.—Tots els ciutadans han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals, i han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals.

Quatorze.—Tots els ciutadans han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals, i han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals.

Quince.—Tots els ciutadans han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals, i han de tenir a punt els seus objectes personals i els seus efectes personals.

LA LLUITA A L'ES. LA COTA DE LA COSTA BATANERO AL NOSTRE PODER

Els objectius militars de Terol, Calatayud i Molina bombardejats per la nostra aviació

COMUNICATS OFICIALS

Exèrcit de Terra

Centre.—La nostra artilleria ha fet foc amb eficàcia contra concentracions rebeldes dels voltants de Tàrragona, Ciutat Universitària i altres posicions enemigues. Aquelles han estat dispersades i les fortificacions i les posicions enemigues han sofert serioses destruccions. També ha estat destruïda la Reina i cinc cançons que marxaven en direcció de Boque de Arriba a Boque de Abajo.

Extremadura.—Lleuger troteig. L'artilleria facciosa ha canonejat les nostres posicions de Valdequillo. Levant.—For de fuel i metralladora a Calafar i altres posicions. Tercer d'Hostalització de la nostra artilleria sector rellevaments en aquest mateix sector contra un comboi que marxava per la carretera general i alguns trens.

Andalucía.—Sense novetats. Exèrcit de l'Air

La nostra aviació ha bombardejat avui Terol, Calatayud i Molina de Aragón, on l'enemic venia efectuant concentracions de tropes i acumulacions de material amb vista a preparar plans ofensius. Totes les bombes s'han efectuat amb gran efecte, especialment el de Calatayud, on les bombes han produït alguns incendis.

Buitanya, 12.—Les tropes republicanes, fent ostentació d'un moral i d'un esperit combatius admirables, atacaren ahir les cotes de Campo Corona i Casa Batanero, malgrat saber que els facciosos hi tenen acumulats homes i material en gran quantitat. La lluita fou terrible, puix que a l'impetuositat de les nostres tropes contestaren els facciosos amb tenaç resistència. Al final l'ardor dels nostres valents soldats s'imposà, i llançant gran nombre de bombes de mà sobre els rebeldes, aconseguiren desallotjar-los de les posicions i capturar-ne alguns, els quals passaren a poder de les tropes republicanes. La cota Casa Batanero, prominent que domina la vall i Campo Corona, passaren ahir a poder de la República, produïent un esforç magnífic que honora l'exèrcit popular.

Seguí el combat, ja que els facciosos no s'avenien a perdre les dites posicions i acte seguit desmantellaren un túnel contrari, el qual fou rebutjat enèrgicament. Els rebeldes, després de sofrir moltes baixes, es van convèncer a la fi de la inutilitat del seu esforç.

Beitche, 12.—Per una legió arribada aquest matí, i que s'advantava de les línies enemigues de Valmadrid, se sap que el general Iturriz, cap de les forces legionàries de l'Espanya nacionalista, ha tramès un telegrama al "generalísimo" Franco, lamentant les conseqüències del bombardeig efectuat per l'aviació republicana a la caserna de la Bandera del Ter, a Saragossa.

Buitanya, 12.—Després del combat tingut ahir i en el qual les tropes rebeldes ocuparen la cota Casa Batanero, on desfermar els facciosos el contraatac, aquesta s'aturà fins a destruir parapets al crit de Viva la República, volent donar a entendre que es lluiraven. La maniobra fou advertida oportunament en descobrir que un grup de moros que cregueren que havien enganyat els soldats republicans d'una avançada, intentaren desarmar-los. Ràpidament es convenceren els marroquins de l'error en què estaven, ja que hom va fer foc contra seu amb encertada punteria i es va fer trassasar el pretès engany. D'aquí nasqué el fracàs del contraatac rebel, ja que les tropes rebeldes s'estimularen sobrament i sembraren el terror als senyors enemigues.

Beitche, 12.—Per una legió arribada aquest matí, i que s'advantava de les línies enemigues de Valmadrid, se sap que el general Iturriz, cap de les forces legionàries de l'Espanya nacionalista, ha tramès un telegrama al "generalísimo" Franco, lamentant les conseqüències del bombardeig efectuat per l'aviació republicana a la caserna de la Bandera del Ter, a Saragossa.

Buitanya, 12.—Després del combat tingut ahir i en el qual les tropes rebeldes ocuparen la cota Casa Batanero, on desfermar els facciosos el contraatac, aquesta s'aturà fins a destruir parapets al crit de Viva la República, volent donar a entendre que es lluiraven. La maniobra fou advertida oportunament en descobrir que un grup de moros que cregueren que havien enganyat els soldats republicans d'una avançada, intentaren desarmar-los. Ràpidament es convenceren els marroquins de l'error en què estaven, ja que hom va fer foc contra seu amb encertada punteria i es va fer trassasar el pretès engany.

D'aquí nasqué el fracàs del contraatac rebel, ja que les tropes rebeldes s'estimularen sobrament i sembraren el terror als senyors enemigues.

Barbastro, 12.—En torn a la ciutat d'Oca, tranquil·litat s'han passat a les nostres files dos soldats, els quals han declarat que a la capital de l'Aragó s'observa gran depressió en compassar com les promesses de Franco d'alliberar la dita localitat del seig republicà, no es poden dur a la pràctica per la falta de les posicions rebeldes.

DISPOSICIO SANITARIA

Mesures per tal d'evitar el desenrotllament epidèmic de malalties infeccioses

Hem rebut la nota següent: "La necessitat de prevenir en el possible el desenvolupament epidèmic de malalties infeccioses, l'extensió de les quals pot ésser combatuda per la pràctica sistemàtica de vacunacions específiques, obliga a dictar disposicions que donin valor a les que foren promulgades en altres èpoques a l'objecte que els organismes sanitaris rendint un treball eficaç i regencin totes les resistències que trobem en llur tasca. Es per això que:

Aquest Ministeri ha tingut a bé disposar el següent: Primer.—Mentre duren les circumstàncies actuals, la Subsecretaria de Sanitat intensificarà, en la mesura que cregui oportuna a les diferents zones, la vacunació contra les malalties següents: verola, febre tifoidal i diftèria.

Segon.—La pràctica de les tres vacunacions comentades s'ha d'efectuar d'una manera sistemàtica a tota la població civil i d'una manera especial, als evacuats i refugiats existents. Les vacunacions seran efectuades:

a) Pels tècnics adscrits als serveis sanitaris municipals, provincials i estatals. b) Per equips constituïts especialment a cada província, sota els ordres de l'Inspector provincial de Sanitat corresponent. c) Per qualsevol mitjà en exercici.

En tot cas, la direcció i vigilància de la campanya de vacunació a cada província correspondrà a l'Inspector provincial de Sanitat, al qual serà comunicat setmanalment, per cada mitjà, el nombre de vacunacions que hagi efectuat.

Quart.—Els productes per a vacunar seran proporcionats als Centres oficials de la Direcció General de Lluites Sanitàries de la Subsecretaria de Sanitat, la qual podrà estimar com a vàlides únicament les vacunacions efectuades amb els productes que ella hagi subministrat.

Cinquè.—A la Inspecció Provincial de Sanitat hi haurà els fitxers corresponents als diferents tipus de vacunació, i donarà compte setmanal de la marxa de les respectives i successives campanyes de vacunació i revacunació.

Sis.—El desenvolupament a les ordres necessàries al compliment d'aquesta disposició, serà castigat amb penyoros de 100 a 500 pessetes, com a proposta dels Inspectors Provincials de Sanitat, impondran els governadors civils.

Set.—Si les desobediències fossin reiterades o el què les comités fos ineficaces, els governadors civils prendran les mesures oportunes per tal que siguin complertes, vint el que costi, les disposicions necessàries.

ELS FEIXISTES FRANCESOS S'ESCAMEN

"Le Figaro", periòdic dretó, reconeix que tota l'antifèixisme "no és més que" anticomunista té un costat d'hipòtesis que seria difícil voler negar. "Le Jour", feixista remolat, declara el perill, i recorda que Itàlia està lligada als Soviets per un acord comercial que ni ella ni Rússia no han denunciat.

Diguin, si que vulguin, amb la causa del feixisme Alemanya i Itàlia han fet partit a cadascuna de les nacions que pensen molstar per a sotmetre les seves particulars intencions.

ENTORN DEL FACTE "ANTICOMUNISTA"

La Premsa americana comenta amb profunda desconfiança l'adhésió d'Itàlia al pacte germano-soviètic. Té por que la força que s'ha donat a la utilitat per a continuar implacablement la invasió de la Xina. El "Philadelphia Record" escriu que "els Germans alemanys, Itàlia i Japó no tenen sinó un objectiu: agressió. L'anticomunisme no és sinó un pretext per a amagar lurs intencions. El món no pot veure el seu pacte altra cosa que una aliança militar, i considerarà un engany, un frau, la pretesa cruada contra un comunisme que ha deixat d'ésser un perill.

El corresponent del "New-York Times" a la capital, escriu sobre aquesta referència: "No obstant Portugal i altres potències poden unir-se a la Lliga anticomunista, però que el moviment podria restar-se cap a l'Amèrica del Sud, que és un dels interessos vitals dels Estats Units poden ésser més afectats. Els mitjans oficials s'han inquietat prou per aquest desobediència de les manifestacions polítiques anticomunista en certes parts de l'Amèrica del Sud i de l'Amèrica Central, perquè han previst la possible intervenció d'una influència europea en aquesta part del món.

La pugna d'interessos és manifesta; i serà molt que un dia no gaudegui lurs provocacions feixistes no determinin l'escalf d'això que tant els interessa: la guerra mundial.

UNIVERSALITAT DE LA CAUSA DEL POBLE ESPANYOL

El diputat nord-americà J. E. Bernard, tot just arribat d'Espanya a París, ha fet les declaracions següents: "Les forces de la resistència, de la intel·lectualitat i de

LA PREMSA ANGLESA HA VIST EL JOC

La Premsa anglesa ha comentat que el "pacte anticomunista" no és sinó una amonició contra certes nacions, particularment contra Anglaterra i França. Per la seva part, "News Chronicle" escriu que "el món sap quin és l'ús que els feixistes sense escrúpols poden fer de la paraula 'anticomunisme'. Els poden servir-se'n, com a Espanya, per a actuar d'invaders sobre aquells països que ambicionen dominar. Cal assegurar que, en virtut del Pacte de Roma, la intervenció es produirà molt aviat a l'Excoedoxiàgia.

Els tres poden, en efecte, estar en el primer lloc de la llista de les víctimes. Però el principal de les potències amenaçades és Anglaterra."

Ja veurem com aquesta es desenvolupa, tot gitançant, de la malaventura que li prepara les potències regides pel feixisme.

S. I. A. organitzat per al dia de la commemoració de la mort de Durruti, caravanes d'obsequis per a Madrid «L'UNIC»

VIDA MILITAR

MONITORS 1936-1937

El ex-alumne del curs 1936-1937 de Mèdicos de Gimnàstia, són preguets de passar pel Comissariat d'Educació Física i Esports de la Generalitat de Catalunya (Avinguda 14 d'abril, 444, tercer, qual-sevol dia de la propera setmana, de deu a una i de quatre a set.

Reparació d'un diari

Cartagena, 13.—Per la Direcció General d'Ordre Públic de Cartagena ha estat aixecada la suspensió del diari "Cartagena Nueva", que repararà el diemarts.—Fébus.

cies d'haver-se produït cap altre fet semblant ni tampoc del retorn a la normalitat.

Es interessant de fixar-se en el to amb què els diaris de l'època comentaven el que estava succeint. Per regla general donaven com a origen del que succeia les maquinacions dels reaccionaris. En per això, probablement, que els qui s'han ocupat dels fets i successos del segle passat present per base de la narració l'aspecte polític s'hagin limitat a escriure, pel que fa referència a la part social de la revolució del mes de juliol del 1934, frases com aquesta: "De lamentar fué que alguns agitadors vulgars incitaren al incendi de alguns telars i destruyeran cuantas máquinas de nuevo sistema en los mismos talleres."

En el diari liberal "El Correo Barcelonés" del dia 20 de juliol llegim: "En una gran capital com Barcelona existien sempre, aunque en escaso número, gentes de mal vivir... Estos desmanes fueron, son y serán siempre delitos comunes. El que los comete está fuera de la sociedad..." I després: "Los enemigos pèrfidos del pueblo quieren promover una lucha entre las clases... Sabéis quienes son éstos? Son los mismos que en 1843, valiéndose de

exagerados sentimientos, cegaron y extravariaron buenos instintos en dabo de la libertad del país, son aquella fracción de facciosos — no los confundáis con la gente honrada de ideas rancia que respeta la ley y es su deber respetarla — es aquella fracción verdugo de nuestros padres que incendió los pueblos y cubrió de sangre nuestros campos; es el partido de los Cabrera y los trabucarios."

En acabar-se els actes de destrucció, la Junta Provisional de Catalunya, la que manava lliurement a conseqüència de la revolució política, proposà al capità general que s'indemnitzés els fabricants que havien sofert actes de sabotatge, a fi que la pèrdua no fos individual, sinó de tot el país. Deia la Junta, referint-se a l'origen i qualitat de la revolució, que el que era objecte de satisfacció per a tothom no havia d'anar acompanyat del dolor i ruïna dels pocs que tingueren la desgràcia d'ésser víctimes dels excessos comuns.

El capità general ordenà: "1.—Los daños causados durante las últimas ocurrencias en las propiedades y en los establecimientos industriales, y los que en casos análogos se causaren, serán completamente indemnizados. 2.—La indemnización será necesariamente invertida en la re-

El general La Rocha era un militar saturat de disciplina de caserna. Volia ésser ell, sempre ell, només ell; regular la vida dels subordinats, fins i tot en els detalls elementals de convivència; actuar de pare, no en el sentit tutelar, d'orientació, que avui ens és donat com a expressió d'afecte, sinó en el de la pàtria potestat romana, en el del dret absolut. I ésser obert sense rencaça. El seu ídol: JO; el seu criteri: Ordeno y mando.

Es sabut, però, que als homes del 1864 la màquina se'ls presentava com un crane que mutilava el cos social. Els sense-feina eren una plaga que ningú no sabia de quin manera combatre. Els avantatges de la tècnica, un guany que encara no es podia mesurar.

En aquesta situació, què havien de fer? Mantenir la llibertat d'indústria i de procediments? Posar-li cotilla? Renegar del progrés? Tornar al gremi? No era fàcil d'encertar el remei. I els obrers, el poble, havien de viure; treballar o sense treballar.

Mentre el conflicte, localitzat a les filatures, portava camí d'allargassar-se indefinidament, en els periòdics es deixava de comentar la vaga per discutir el maquinisme. Això era, al nostre entendre, una

detinguts poques hores abans i jutjats sumariament per la Comissió militar.

L'endemà no es registrà cap acte de sabotatge. No tingué cap eficàcia una ordre en la qual es disposava que els teixidors — que també estaven en vaga — es reintegrassin al treball en el termini de vint-i-quatre hores. El 19 de juliol la Junta de Fàbriques hagué de remetre una llista de seixanta fàbriques parades.

Però el conflicte dels teixidors es solucionà aviat amb l'actuació d'una comissió mixta d'obriers i patrons, i la concessió d'un augment en el salari. Sembla que no els plagué el sistema forjat poc temps abans pel capità general per a resoldre conflictes, i preferiren l'establiment de pacte col·lectiu i el sistema paritari.

El moviment de simpatia entre la massa obrera ultrapassava ja els límits de la ciutat comtal. A Mataró es declarà la vaga el dilluns, 17 de juliol, o sia als dos dies d'haver començat el moviment barceloní. I, per més que les notícies que d'aquella vaga donava el "Diario de Barcelona" feien creure que es tractava d'un simple acte d'adhésió al moviment polític — "suspendieron las fábricas sus trabajos, y a las once, se pronunciaron el pueblo y las auto-

detinguts poques hores abans i jutjats sumariament per la Comissió militar.

L'endemà no es registrà cap acte de sabotatge. No tingué cap eficàcia una ordre en la qual es disposava que els teixidors — que també estaven en vaga — es reintegrassin al treball en el termini de vint-i-quatre hores. El 19 de juliol la Junta de Fàbriques hagué de remetre una llista de seixanta fàbriques parades.

Però el conflicte dels teixidors es solucionà aviat amb l'actuació d'una comissió mixta d'obriers i patrons, i la concessió d'un augment en el salari. Sembla que no els plagué el sistema forjat poc temps abans pel capità general per a resoldre conflictes, i preferiren l'establiment de pacte col·lectiu i el sistema paritari.

El moviment de simpatia entre la massa obrera ultrapassava ja els límits de la ciutat comtal. A Mataró es declarà la vaga el dilluns, 17 de juliol, o sia als dos dies d'haver començat el moviment barceloní. I, per més que les notícies que d'aquella vaga donava el "Diario de Barcelona" feien creure que es tractava d'un simple acte d'adhésió al moviment polític — "suspendieron las fábricas sus trabajos, y a las once, se pronunciaron el pueblo y las auto-

detinguts poques hores abans i jutjats sumariament per la Comissió militar.

L'endemà no es registrà cap acte de sabotatge. No tingué cap eficàcia una ordre en la qual es disposava que els teixidors — que també estaven en vaga — es reintegrassin al treball en el termini de vint-i-quatre hores. El 19 de juliol la Junta de Fàbriques hagué de remetre una llista de seixanta fàbriques parades.

Però el conflicte dels teixidors es solucionà aviat amb l'actuació d'una comissió mixta d'obriers i patrons, i la concessió d'un augment en el salari. Sembla que no els plagué el sistema forjat poc temps abans pel capità general per a resoldre conflictes, i preferiren l'establiment de pacte col·lectiu i el sistema paritari.

El moviment de simpatia entre la massa obrera ultrapassava ja els límits de la ciutat comtal. A Mataró es declarà la vaga el dilluns, 17 de juliol, o sia als dos dies d'haver començat el moviment barceloní. I, per més que les notícies que d'aquella vaga donava el "Diario de Barcelona" feien creure que es tractava d'un simple acte d'adhésió al moviment polític — "suspendieron las fábricas sus trabajos, y a las once, se pronunciaron el pueblo y las auto-

detinguts poques hores abans i jutjats sumariament per la Comissió militar.

L'endemà no es registrà cap acte de sabotatge. No tingué cap eficàcia una ordre en la qual es disposava que els teixidors — que també estaven en vaga — es reintegrassin al treball en el termini de vint-i-quatre hores. El 19 de juliol la Junta de Fàbriques hagué de remetre una llista de seixanta fàbriques parades.

Però el conflicte dels teixidors es solucionà aviat amb l'actuació d'una comissió mixta d'obriers i patrons, i la concessió d'un augment en el salari. Sembla que no els plagué el sistema forjat poc temps abans pel capità general per a resoldre conflictes, i preferiren l'establiment de pacte col·lectiu i el sistema paritari.

El moviment de simpatia entre la massa obrera ultrapassava ja els límits de la ciutat comtal. A Mataró es declarà la vaga el dilluns, 17 de juliol, o sia als dos dies d'haver començat el moviment barceloní. I, per més que les notícies que d'aquella vaga donava el "Diario de Barcelona" feien creure que es tractava d'un simple acte d'adhésió al moviment polític — "suspendieron las fábricas sus trabajos, y a las once, se pronunciaron el pueblo y las auto-

Informació orgànica

Per avui

SINDICAT DE LES INDÚSTRIES SIDEROMETAL·LÚRGIQUES

El Sindicat de les Indústries Siderometal·lúrgiques, Concentrat de Basarró, celebrarà una reunió del Consell d'Empresa, Comitè de Control, delegats sindicals i militants en general, a dos quarts de set de la tarda, al seu local social.

Per a demà

COMITÈ REGIONAL DE JOVENTUTS LLIBERTÀRIES DE CATALUNYA

A totes les Federacions Locals i Comarcals

Per a present nota seu convocada amb caràcter urgent a un Ple de Locals i Comarcals que tindrà lloc demà, diumenge, dia 14, a les deu del matí, a la casa C. N. T. - P. A. L., Via Durruiti 23-24, en el qual serà discutit el següent ordre del dia:

Primer. - Nomenament de Mesa de Dissabte.
Segon. - Nomenat de credencials.
Tercer. - Informe del Comitè Regional.

Quart. - Informe de l'últim Ple Nacional de Regionals.
Cinquè. - Informe dels Comitès Locals i Comarcals.

Seixtè. - Estudi i discussió sobre l'estructuració de Zones a la Regió i nomenament dels seus delegats.

Setè. - Necessitat immediata de donar solució al desmembrament que ha exercit el darrer Decret de substitució militar a l'organització juvenil.

Vuitè. - Nomenament d'alguns membres del Comitè Regional, entre els quals el director de "Ruta".
Novè. - Assumptes generals.

Esperem que estudiareu àmpliament aquest ordre del dia, per tal de donar solucions constructives, i que considerem de vital importància per al desenvolupament del nostre moviment.

GRAN FESTIVAL ARTÍSTIC INFANTIL

Demà, diumenge, a dos quarts de cinc de la tarda, a l'Ateneu Llibertari del Clot, Plaça del Mercat, número 2, tindrà lloc un gran festival infantil dedicat a les Mestres de les Escoles Racionales del Poblet. La direcció municipal estarà a càrrec d'Enric Vilaplana, i l'ortografia a càrrec d'A. Angulo.

El programa serà el següent: Serà parlament a càrrec del company J. Ripera Palau.

Les noies de l'Elsenc, C. Angulo i A. Angulo interpretaran el bonic sarsenetament "Las trescebras de Lina", amb el següent repartiment: Lina, Martínez; Virtudes, López; Andria, Rodríguez; Lucia, Martí; Lina, Soler; Ana, López.

Un grup de nenes petites cantarà una hermosa cançó: "Borran en terra la sorrella". Han rebuda una guirlanda, amb el següent repartiment: Lina, López; Andria, Martínez; Marcela, Angulo; Damiana, Morono; Respecta, Cusado; Clàudia, López; Albona, I. XX; Albona 2.ª, XX; Albona 3.ª, XX. Cor de campanes per algunes nenes del Col·legi.

Les noies de les batxanes: "Aigua del Danubio", escenificat per A. Angulo.

Un grup de petites interpretarà "El Munt de les Estrelles", que, per ser caritatiu, es d'esperar que aconseguirà l'ajuda dels qui verticèlment senten l'art.

La veu Maria Martínez recitarà la poesia de caràcter social: "Vigília", d'A. Angulo.

Per gran èxit que han obtingut les noies en la primera representació a l'Ateneu del poblet, tornaran a ballar el "Beldi Danubio Anul", escenificat per A. Angulo.

Anna Maria Llorens recitarà "L'última", d'A. Angulo.
"Romances sense paraules", Mercedis, interpretada per la noia de vuit anys, Marçalda López. El paper de "Catalada autò" serà desenvolupat per Lourdes Cusado.

La gran raposa de la sopa, Anna Maria C. Pauset, retratarà algunes poemes del seu repertori.

Com a final de la primera part, hi haurà un Gran Concert a càrrec d'assemblees artístiques.

Primer. La gran cantant d'òpera senyors Laveray, acompanyada al piano pel mestre Paria, cantarà alguns excel·lents fragments d'òpera.

Segon. La noia i graciós nena de tres anys, Roseta Mir Laveray, acompanyada al piano pel mestre Paria, cantarà algunes cançons clàssiques.

Tercer. El gran cantant d'òpera, P. Costa, acompanyat al piano per la gran artista Pepita Pauset, farà les delícies del públic.

Quart. I per a tancar aquest acte de concert, la noia artista Marta Pla interpretarà algunes cançons, entre les quals l'Ària de "Marina".

Com a fi del programa, el mestre Paria, en atenció al públic, presentarà el debut d'una artista que és d'esperar que serà del gust de tothom.

Hi haurà una agradable sorpresa per al públic, car serà rifada "Una cosa de menjar", que, en aquesta ocasió, és una gran cosa.

Preu únic: 150 ptes. Per a localitats adreça-vos a carrer Marina, 231, o a l'Ateneu Llibertari del Clot, Plaça del Mercat, 2.

Per al proper diumenge, dia 21, gran festival organitzat per l'Ateneu del Clot. Es posarà en escena "Papà Lebanon".

Orientacions del nostre «Butlletí»

"Mujeres Libres"

Senze estridències, silenciament, com correspon a tota ànima de la llar, les companyes de l'Agrupació "Mujeres Libres" treballen sense descans. Als Sindicats, sense activitat no té llum.

En l'ordre constructiu, col·laborem amb els homes; als hospitals són el bàlsam que cicatriza les ferides i consola el dolor dels qui han vist els seus coscos farragats per la metralla feixista. Amb afecte i amor, visiten els qui estan mancats de l'ocell dels seus ulls.

En els encoratjats. Als hospitals les veiem, com abelles del gran russe social, aportant al lit del malalt o del ferit tot el que poden aconseguir per tal de mitigar la pena que els pugui causar veure's privats del plaer de compartir les incidències i contratemps de la lluita antifeixista als fronts.

Dia i nit, adueix abandonant els seus deures més volguts, la seva pròpia llar, porten als refugiats l'consell i l'amor de la llar perduda. Sense cap mena de subvenció, sense altres aportacions que les forces voluntàries que s'imposen les "Mujeres Libres", mantenen un centre de cultura on les noies, desitjoses de saber i d'aprendre en totes les ramificacions del saber humà, poden perfeccionar la seva cultura. Infants i orfes reben bones maternitats i carícies peregones d'amor a la granja on totes recondita aquesta ànima que per la malaltia de les benes feixistes, han perdut els seus pares.

No ens dolgui, companyes: ajudem aquestes germanes nostres en la tasca que s'han imposat. Cal

orientacions del nostre «Butlletí»

"Mujeres Libres"

estar a l'ur estat, no per animar-les, car no és manca anim; per secundar llur obra als efectes que aquesta pugui cridar a memora que ho exigim les circumstàncies.

Si la dona espanyola, educada en els alvanes religiosos, va triar a incorporar-se al moviment social, l'Agrupació "Mujeres Libres" demostra al món que la dona espanyola, la fema al primer lloc de l'emancipació de la dona. Contra els prejudicis socials, contra el principi esclavista del sistema capitalista, entrenen tota llur tasca. El seu any queda reflectit en el que han portat a terme en el breu espai de temps trascorregut des de la seva fundació fins a la data. Hauran estat poques les institucions que hagin crescut com ha crescut aquesta. Al reeix d'unes estudiantades lliures per la llibertat, com si aquestes representessin un rus d'abelles, milers i milers de noies joves s'allistaren. I avui, malgrat la fredor amb què són tractades, cada dia veuen augmentar el nombre de les seves associades.

No són paraules laudatòries escrites per a siglar aquesta Agrupació: era nou a fer-les públiques l'entusiasme que hem pogut comprovar en pro de la causa antifeixista.

Voldríem veure tots els homes que s'anomenen conscients i es diuen revolucionaris i antifeixistes, al costat d'aquestes companyes, per tal que la creada que elles han emprat arribi a bon terme. Ha d'esperar que de l'Agrupació de "Mujeres Libres" brotarà un verger de flors que cobrirà Espanya i el Mar de pau, amor i llibertat.

el Cinema

SETMANA DEL 8 AL 14 DE NOVEMBRE

POMPEIA. - La dansa de les riques. Conoce a su hijo. La última cita. Còmica.

ACTUALITATS. - Dibuxos, Reportajes, España al día, Gráfico número 1 de la juventud.

TALLA. - Rincóncito madrileño. Entre el amor y el deseo. El lirio dorado. Còmica.

BOHEMIA. - Rincóncito madrileño. Entre el amor y el deseo. El lirio dorado. Còmica.

CONDAL. - Monte Crisolo. Carnada de libran. La tragedia de Luis Pastour.

WALKIRIA. - Locura de Shanghai. El amor de Carlos II. Viva la vida. Còmica.

MUNDIAL I BALEN. - Noche de New-York. Nido de amor. Luna de miel para tres. Alfombras. Dibuxos.

CINEMA. - El barbero de Sevilla. Jades, Alhambra, Dibuxos.

DIORAMA I ROYAL. - La barra mendocina. La ley del más fuerte. Contrabandistas. Còmica.

VICTORIA. - Capricho frívolo. La familia Dressel. Traficantes de queso.

TRIOF. - No más mujeres. Obstinación. Mujer infiel.

XILE. - La vida futura. En derecho propio. La rival de sí misma.

BOIS I PRINCIPAL. - La haza de cristal. Mi marido sea casa. La ley del Oeste. Cameraman gráfico.

MISTRAL. - Caravana. La vida comienza a los cuarenta. El instante.

AVINUDA I KURSAL. - El último pagano. La marca del vampiro. Marietta la traviesa.

TETUAN I NORIA. - Nueve ideales. Idol de Buenos Aires. Aurora de esperanzas.

METROPOL. - El fantasma va al Oeste. Remón. Con el agua al cuello.

EDEN. - Adiós al pasado. La cita del coro. El retorno de Rafael. Còmica.

MONUMENTAL. - La magia de la música. Cita a medianoche. Capricho frívolo. Documental. Còmica.

BARCELONA. - El asedio invisible. Las cuatro hermanitas. La Pradera Roja. Còmica.

GOYA. - Las vírgenes de Wimpole Street. El refugio. Compañeros.

FANTASIO. - El despertar de una nación. Una chica de provincia. Dibuxos.

FREGOLI I TRIANON. - Una tarde de lluvia. No juegues con el amor. Tres sauses. Dibuxos.

SPECTACLES

El Cinema

SETMANA DEL 8 AL 14 DE NOVEMBRE

POMPEIA. - La danza de les riques. Conoce a su hijo. La última cita. Còmica.

ACTUALITATS. - Dibuxos, Reportajes, España al día, Gráfico número 1 de la juventud.

TALLA. - Rincóncito madrileño. Entre el amor y el deseo. El lirio dorado. Còmica.

BOHEMIA. - Rincóncito madrileño. Entre el amor y el deseo. El lirio dorado. Còmica.

CONDAL. - Monte Crisolo. Carnada de libran. La tragedia de Luis Pastour.

WALKIRIA. - Locura de Shanghai. El amor de Carlos II. Viva la vida. Còmica.

MUNDIAL I BALEN. - Noche de New-York. Nido de amor. Luna de miel para tres. Alfombras. Dibuxos.

CINEMA. - El barbero de Sevilla. Jades, Alhambra, Dibuxos.

DIORAMA I ROYAL. - La barra mendocina. La ley del más fuerte. Contrabandistas. Còmica.

VICTORIA. - Capricho frívolo. La familia Dressel. Traficantes de queso.

TRIOF. - No más mujeres. Obstinación. Mujer infiel.

XILE. - La vida futura. En derecho propio. La rival de sí misma.

BOIS I PRINCIPAL. - La haza de cristal. Mi marido sea casa. La ley del Oeste. Cameraman gráfico.

MISTRAL. - Caravana. La vida comienza a los cuarenta. El instante.

AVINUDA I KURSAL. - El último pagano. La marca del vampiro. Marietta la traviesa.

TETUAN I NORIA. - Nueve ideales. Idol de Buenos Aires. Aurora de esperanzas.

METROPOL. - El fantasma va al Oeste. Remón. Con el agua al cuello.

EDEN. - Adiós al pasado. La cita del coro. El retorno de Rafael. Còmica.

MONUMENTAL. - La magia de la música. Cita a medianoche. Capricho frívolo. Documental. Còmica.

BARCELONA. - El asedio invisible. Las cuatro hermanitas. La Pradera Roja. Còmica.

GOYA. - Las vírgenes de Wimpole Street. El refugio. Compañeros.

FANTASIO. - El despertar de una nación. Una chica de provincia. Dibuxos.

FREGOLI I TRIANON. - Una tarde de lluvia. No juegues con el amor. Tres sauses. Dibuxos.

El teatro

FUNCIONES PER A AVUI, NIT, A LES 18 I 21, I DEMÀ, TARDA, A LES 10, I NIT, A LES 18

APOL·LO. - Companyia de drama social. Nit i demà, tarda i nit. "¡Abajo las armas!"

BARCELONA. - Companyia de comèdia castellana. Nit i demà, tarda i nit. "La chocolateada".

COMIC. - Companyia de revista. Nit i demà, tarda i nit. "Mud Virtud".

ESPAÑOL. - Companyia de ballet. Nit i demà, tarda i nit. "La gloriosa".

NOVETATS. - Companyia lírica castellana. Nit i demà, tarda i nit. "La del marroj de rosas". Demà, tarda. "El dud de la Africana" i "El pájaro azul". Nit. "Los esclavos" i "La dolores".

NOU. - Companyia lírica castellana. Nit. "La tabernera del puerto". Demà, tarda. "La verben de la Palma" i "Don Gil de Alcala". Nit. "La tabernera del puerto".

PRINCIPAL PALACE. - Companyia de comèdia castellana. Nit i demà, tarda i nit. "El tintero Ro".

POLIORAMA. - Companyia de drama català. Nit i demà, tarda i nit. "L'hostal de la Gloria".

ROMEA. - Companyia de comèdia castellana. Nit i demà, tarda i nit. "Antón Caballero". Nit. "Mi aludita la pobres".

VICTORIA. - Companyia lírica castellana. Nit. "La del marroj de rosas". Demà, tarda. "La alegris de la huerta" i "La del marroj de rosas". Nit. "La corb de Parán" i "Las comaricas".

TIVOLI. - Companyia d'opèra. Nit. "Fru". Demà, tarda. "El alquiu un hijo" i "La carta Sigana". Nit. "La generala".

VARIETATS

CIRCO BARCELONÉS. - Nit i demà, tarda i nit, gran progrm de varietats.

GRAN PRICE. - Nit i demà, tarda i nit, gran ballament per l'orquestra Demons' Jazz.

GAVINA BLAVA (Palau de l'Ilum) Avinguda Mitrall, 58. - Demà, matí i tarda, gran ball familiar per l'orquestra Chas Boy's.

NOTES. - Tots els teatres estan controlats per la C. N. T. Qualsevol supèrflua la revenda, la comèdia i la dact. Tots els teatres funcionen en règim socialista i per aquest motiu, no se danen cap tradit de favor.

Nota. - Totes les localitats que

NOTICIES I AVISOS

Reunió del Comitè Nacional de la C. N. T.

València, 13. - S'ha reunit el Comitè Nacional de la C. N. T. En primer lloc, els representants en el Comitè d'Enllaç C. N. T. U. G. T. informaren de llur gestió i aqueta fou aprovada.

Fou designat el company Francesc Solà Lera, administrador del "CNT".

Hem donat compte del següent telegrama rebut de Brooklyn "Congrés Nacional de Societats Confederades celebrat ciutat Pittsburg 6 i 7 d'aquest mes enviant fraternal salutació, pregant manteniment ferm unitat vencer invasió feixista. Alamo i Castella, secretari."

Es recorda entusiasme manifestant l'agraïment per la continuïtat solidaritat prestada per les societats hispanes confederades del Estat Unit i encoratjar les per que continuen. - Felisa.

El grup de petites interpretarà "El Munt de les Estrelles", que, per ser caritatiu, es d'esperar que aconseguirà l'ajuda dels qui verticèlment senten l'art.

La veu Maria Martínez recitarà la poesia de caràcter social: "Vigília", d'A. Angulo.

Per gran èxit que han obtingut les noies en la primera representació a l'Ateneu del poblet, tornaran a ballar el "Beldi Danubio Anul", escenificat per A. Angulo.

Anna Maria Llorens recitarà "L'última", d'A. Angulo.
"Romances sense paraules", Mercedis, interpretada per la noia de vuit anys, Marçalda López. El paper de "Catalada autò" serà desenvolupat per Lourdes Cusado.

La gran raposa de la sopa, Anna Maria C. Pauset, retratarà algunes poemes del seu repertori.

Com a final de la primera part, hi haurà un Gran Concert a càrrec d'assemblees artístiques.

Primer. La gran cantant d'òpera senyors Laveray, acompanyada al piano pel mestre Paria, cantarà alguns excel·lents fragments d'òpera.

Segon. La noia i graciós nena de tres anys, Roseta Mir Laveray, acompanyada al piano pel mestre Paria, cantarà algunes cançons clàssiques.

Tercer. El gran cantant d'òpera, P. Costa, acompanyat al piano per la gran artista Pepita Pauset, farà les delícies del públic.

Quart. I per a tancar aquest acte de concert, la noia artista Marta Pla interpretarà algunes cançons, entre les quals l'Ària de "Marina".

Com a fi del programa, el mestre Paria, en atenció al públic, presentarà el debut d'una artista que és d'esperar que serà del gust de tothom.

Hi haurà una agradable sorpresa per al públic, car serà rifada "Una cosa de menjar", que, en aquesta ocasió, és una gran cosa.

Preu únic: 150 ptes. Per a localitats adreça-vos a carrer Marina, 231, o a l'Ateneu Llibertari del Clot, Plaça del Mercat, 2.

Per al proper diumenge, dia 21, gran festival organitzat per l'Ateneu del Clot. Es posarà en escena "Papà Lebanon".

EL CERS DE BUS A L'ASSOCIACIÓ DE FUNCIONARIS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA (U. G. T.)

La Comissió de Cultura de l'Associació de Funcionaris de la Generalitat de Catalunya, a l'objecte de donar més facilitats als cersos que els interessats, fa avinent que la matrícula per al curs de rus que es dona al seu local social resta oberta fins al dia primer del vinent mes de desembre.

ESCOLES PRIMÀRIES FRANCESSES

El proper diumenge, aquests Escoles tornaran a obrir algunes de llurs classes. Inscripcions: d'unes a una, als locals dels carrers de les Corles Catalanes, 707, i Sepúlveda, 71.

SECRETARIA UNICA DE SEGON ENSENYAMENT

Es posa a coneixement, amb caràcter urgent, de tots els alumnes matriculats de primer curs, que avui, de dos quarts de deu a dos quarts d'una del matí i de quatre a sis de la tarda, hauran de presentar-se a la Secretaria, Plaça de la Universitat, xamfrà Aribau, per tal de saber definitivament l'institut al qual són destinats.

AGRUPIACIÓ ANARQUISTA "ELS D'AHIR I ELS D'AVUI"

Aquesta Agrupació prega tots els Sindicats, Empreses Col·lectivitzades i militants, que, com més aviat millor, passin per la nostra Secretaria per a liquidar les faltes de subscripció, i poder fer l'informe de les quantitats rebudes.

A TOTES LES JOVENTUTS LLIBERTÀRIES, SINDICATS, ATENEUS I ALTRES ORGANITZACIONS

Posem a coneixement de totes les J. L., Sindicats, Ateneus i altres organitzacions que, com és de esperar, que ha estat finalitzat el segell de les Joventuts Llibertàries de Vilassar de Dalt, aquestes J. L. s'han vist obligades a substituir l'actual segell. Des d'ara serà vàlid el segell de forma triangular que diu: "Joventuts Llibertàries de Vilassar de Dalt", que forma un triangle, i al mig, "P. I. J. L. P. A. I."

La qual cosa posem a coneixement de totes les organitzacions, als efectes pertinents.

SINDICAT UNC REGIONAL DE COMUNICACIONS

Aquest Sindicat celebrarà l'Assemblea Provincial al seu estatge, Palau de Pi i Margall, 4, a les onze del dia 13 i 14 d'aquest mes, per tal de discutir el següent ordre del dia:

Primer. - Lectors i aprovació de l'Acta de l'Assemblea anterior.
Segon. - Nomenament de Mesa de Dissabte.

Tercer. - Dissolució de l'Ordre del Dia del Congrés que tindrà lloc a València el dia 19 de l'actual.

Quart. - Nomenament de delegats.
Cinquè. - Assumptes generals.
Seixtè. - Assumptes generals.

Per haver-se rebut un nombre reduït de memòries del Congrés, convidem els companys que vulguin estudiar-la, de passar per aquesta Secretaria, on els seran facilitades.

SINDICAT DE LES INDÚSTRIES SIDEROMETAL·LÚRGIQUES CONCENTRACIÓ DE BASARRÓ

En convoca tots els treballadors de l'Indústria Siderometal·lúrgica, a l'objecte de discutir el següent ordre del dia:

A Tarragona, l'aviació facciosa delà, cal alguns bombes sobre la mar."

TEATRES

Resum de la setmana del moviment teatral

La companyia catalana que ha debutat al Poliorama, en següent, una de les millors que han arribat a Barcelona.

Primeres vegades hem vist acobats una sèrie, de tanta qualitat. Aquesta notable companyia va fer la seva presentació amb el drama de Colimera "Terra Baixa". Com es veu, el gran actor Enric Borrás fa una gran creació del personatge central de l'obra. És imposable superarlo. Les seves qualitats artístiques, el d'aportar, millor que en qualsevol altre, aquest efecte personatge. "Terra Baixa" no va tenir èxit fins que va representar-la l'actor Borrás. Quan aquest gran actor la va representar en català, a Madrid, la crítica va fer observar que, malgrat haver-se representat moltes vegades en castellà, no havia encara estat copada de la intensitat dramàtica que té el famós drama de Gurner. Erbe garay va fer-ne una traducció massiva literària. El llenguatge de "Terra Baixa" no pot ésser literari, sinó aviat i canclat. "Terra Baixa" va obtenir una representació magnífica. Maria Vila, especialment al segon acte, va estar a gran altura. Cal també lloar Maria Mucera, Anglada Guart, Pius Daví, Pere Codina, Guibernat i Galera.

Aquesta setmana ha estat repunada la comèdia del poeta Sagarrà "L'hostal de la plària". Sagarrà, com és sabut, en totes les obres fa aparèixer element de les tantes les noies sense ànima, però al reconèixer que quan es representa una obra seva passa per l'ocell una abstracció de poesia; ell no dona "l'art enciclopèdic", però és un gran poeta. D'aquí d'ha-ver-ne donat, la passada temporada, un segell d'obra una mica exaltada, l'obra del poeta Sagarrà és abelidura com una fruita sana.

Ningú com Maria Vila no sap dir els versos del poeta Sagarrà amb tanta musicalitat. Maria Vila té una qualitat excepcional per

a representar obres de caràcter poètic.

Pius Daví, que té un gran domini de l'escena, està en l'hostal de la plària molt serà i ponderat. La jove actriu Arribas, que es guanya també força bé. Ho cal lloar la noia de Maria Mucera, perquè tot-hom sap que és una gran actriu.

El galan, Pius Gens, va fer-se aplaudir al segon acte en una tirallonga de versos que va dir molt bé.

Al Poliorama ha estat repunada la comèdia francesa "La Chocallera". El nostre drama té un simplicitat aparent. Per a representar les comèdies franceses cal una gran agilitat. No s'han de fer, únicament; sinó que s'han de fer.

La companyia que actua en aquest teatre ha sabut vencer aquestes dificultats. Encarnat Orlé i els actors Samó i Fuentes, aconseguiren donar a l'obra un conjunt força arrodonit. Samó és un actor jove, estudiat i intel·ligent, que excel·leix en totes les obres que representa.

Al Roma s'ha representat amb molt d'èxit la comèdia "L'Luís de Vargas" amb abocada la potera. Cal

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL D'ESPANYA

Barcelona, dissabte, 13 de novbre. del 1937

ANY I

NUMERO 228

REDACCIO, ADMINISTRACIO I TALLERS:
 Carrer Consell de Cent, número 203
 Telèfon: Administració ... 25419
 Redacció ... 20227
 Tallers ... 21571

SUBSCRIPCIONS
 Barcelona, un mes ... Ptas. 250
 Península, un trimestre ... " 1050
 Amèrica i Filipines, trimestre ... " 1050
 Els altres països, trimestre ... " 1800

NUMERO SOLT: 15 CENTIMS

AL CAFE

¿ES QUE SON NECESARIS ELS ADVOCATS?

—Hi ha cosa que fan de mal comprendre — deia amb el més apassionat dels nostres, entre de tant de seu company — que què no ha estat tramuntant tot el que el poble català en el moment de produir-se la Revolució.

—Hona! sencillament — i ha estat el més pudent — perquè no es pot matar tot el que és just.

—Doncs, si com si no es demanés res. De frases fetes i de tot el que sempre per a tots els quants. Però el que se'n demana és que un respongui sincerament. ¿Per què encara hi ha advocats?

—¿Es que vol dir que ens en podem passar?

—Naturalment que sí. Els advocats són necessaris de gairebé tot el que la Revolució ha assolit per alguna cosa, perquè de tot el que n'hi ha d'haver. Per la L. els advocats són nous.

—Em penso que més aviat haurien declarat aquesta professió contrarevolucionària.

—Perquè alhora encara es veu l'esperit que no portar el Dret de l'home. Però ara els veus púlsils per despatxos i oficines que s'ajuden com al fossin necessaris.

—¿Què sap si ho són? ¿Ets vol dir que si ho són que la Revolució ha d'eliminar definitivament, o bé si és un dels moments per a implantar un altre nou?

—Em penso que es està dient. Però si el que es està dient és un ordre al sistema anterior i a les institucions existents de l'ordre anterior, ¿per què haurien de ser eliminats?

—No ho sé, ara. De tota manera, voldria d'acceptar que després de la revolució anterior, el poble ha d'instaurar un ordre. ¿Et sembla o no que haurien de ser eliminats?

—¿Estem perdent el temps? ¿Tots sabem però que ha d'instaurar un ordre al qual ens hem de sotmetre tots els dirigents i els dirigits. N'hi ha de dir alguna cosa. A acceptar aquest sistema, a sotmetre's a l'estructura, amb tots els seus avantatges i tots els seus inconvenients.

—Bé, home. Molt bé. Alz el acord que ens és necessari després d'establir un nou ordre, de la manera que ens és necessari el nou ordre. ¿No et sembla que es respongui al poble? ¿No et sembla que el nou ordre podrà tenir diversos inconvenients en cada un dels particulars?

—La veritat és que, i la justícia, també és.

—Amb que dius de simplement una frase. I si no, respongo: ¿quina dret a un advocat dirament aquesta frase al poble? ¿Tenen dret els altres

DIU UNA PERIODISTA «NAZI» MENTRE LES BALEARS ESTARAN A MANS DE POTENCIES ENEMIGUES DE FRANÇA, LA COMUNICACIO D'AQUESTA AMB LES SEVES POSSESSIONS DEL NORD D'AFRICA ES VEURA AMENACADA

Entre Gibraltar i Malta no hi ha cap base anglesa que pugui protegir la ruta nàutica a les Índies

«Nouvelles d'Allemagne», en remarcar la importància estratègica de les Illes Balears i els seus interessos que hi tenen els països feixistes, fa destacar alguns paràgrafs del recent llibre de la redactora del «Berliner Tagblatt», Margaret Boveri, titulat «Les esdeviniments a la Mediterrània» (Leipzig, Berlin, 1937).

En l'omentat llibre, la periodista «nazi» diu:

«L'any 1926, quan les dictadures europees estaven al marge dels fets polítics internacionals, Primo de Rivera va signar un Tractat secret amb Mussolini, pel qual aquell reconeixia a aquest el dret d'utilitzar les Balears. Aquestes illes —segons diu la periodista— es troben a la meitat del camí entre Toulon i Bizert; entre Marsella i Alger; entre Sète i Oran, a 400 quilòmetres de Barcelona. Mentre estiguin a la disposició d'una potència enemiga de França, la comunicació marítima d'aquesta nació amb les seves possessions de l'Àfrica del Nord està amenaçada (pàg. 120).

No solament la ruta marítima cap a Alger, passant davant de les Balears, està amenaçada des del moment que aquestes illes pertanyen a un país enemic. També la ruta marítima anglesa cap a les Índies passa cap a l'Est, a prop de les Balears. I, entre Gibraltar i Malta, no hi ha cap base anglesa que pugui protegir aquest camí (pàg. 124).

Seguint llegint-se:

«La història de la postguerra ens ha ensenyat que la dictadura militar de Primo de Rivera va proposar a Itàlia (Tractat secret del 1926, — Fort de Maó (Menorca) com a base, en cas de guerra per a la flota italiana). La República espanyola va llançar per terra aquell Tractat.

«Nouvelles d'Allemagne» recorda això amb motiu de la sèrie de «publicacions de política geogràfica» editades pel general Hanshofer que van aparèixer fa algun temps en un llibre titulat «L'espai de la Mediterrània», que ja apuntava les amenaces feixistes sobre aquestes illes espanyoles.

També destaca una paràgrafs del llibre de Heunne i Lewert «La política geogràfica», relatius a un gran espai marítim, en els

quals, sobre el mateix tema, es llegeix el següent:

«Quasi exactament a la meitat del camí de la ruta marítima

Marsella-Alger estan situades les Balears espanyoles. Des d'aquesta base es podria, en tot moment, tallar les rutes marítimes franceses.

Per això, davant un conflicte mediterrani, l'actitud d'Espanya respecte des d'ara, una importància decisiva.»

«Encara he dit per a casar-se, encara podria refer la seva vida; i «voluntaria de dir bajanades, d'actuar d'idiota dels altres, i es podria fer ridícul amb el nom de «pillo». Si la possessió d'una carrera no servís ni per a evitar el ridícul, encara els diplomàtics i abans d'entrar al país dels renaixements. Plagues el ram.

Quantes guerres ha evitat, el País de Cap. Quantes n'ha evitat? Totes. La diplomàcia, al servei del despotisme, treballa a prop del Tresor del Sant Pare, a de la vinya del Senyor, en la terra justa de provocar desori i guerres en tots els pobles del planeta. L'ambició del handitge internacional troba el seu secretor, el seu estor, a Roma, la capital de l'esperit cristianisme. El nin de serp venenose que insensiblement van envenenat-se als russos de les pacífiques poblacions, es troba justament a les portes de l'Amuntada del Cel a la Terra, sense que el poder de l'Imperi, representat en la vulgaríssima figura del plenipotenciari de l'Espai diví, no decidís a posar el punt definitiu als esgarriats desordres, tan sols per a salvar uns quants milions de vidres amonades per tanta complicació de guerres i per a rescatar la dignitat del poble, perduda en la interminable dibuixa que fa uns anys celebraven uns fills espanyols de la Nafarresa que tenen a gran honor ostentar el nom de feixistes.

«¿Què hi fa, el Pare Sant, a Roma? ¿Per veure que prega? Abandonar-se al dolor far nient? Mantindre la neutralitat? Neutral, ell, el representant de Déu, l'amic de Jesucrist? Mandria, ell, el detestable del que treballava a prop del Sant Pare, quan el temps era creixent pel, n'ordenar? És que la castina tortura de les criatures humanes pot deixar el magisteri. L'aparador de la dolcesa i de la pietat, tan diferent com una verge de fusta i tan freqüent com una oïa nasada al País?

«Si el resum de la seva freda actuació és únic i convincent, és l'exposat, per era que sigui. Si el país que pateix la religió catòlica és d'impostibilitat, la més accentuada que els segles es podien arribar a imaginar, que es sigui d'una vegada, i ja veurem si l'altra religió — la que manté els nous i horribles Messias degulant infelices joves i esparterant dones, somientant criatures i després fent-se l'amer per acabar a ponyalada sea — és capaç de rejuvenir els sentiments opacats d'unes multituds que amb tanta bondat, amb tant marcar el pes, amb tanta de discursos, de a d'alguns, de sang i de polvers, ja no saben en són, si que volen, si es aniran a parar.

«¿Què hi fa, el Pare Sant, a Roma? ¿Per veure que prega? Abandonar-se al dolor far nient? Mantindre la neutralitat? Neutral, ell, el representant de Déu, l'amic de Jesucrist? Mandria, ell, el detestable del que treballava a prop del Sant Pare, quan el temps era creixent pel, n'ordenar? És que la castina tortura de les criatures humanes pot deixar el magisteri. L'aparador de la dolcesa i de la pietat, tan diferent com una verge de fusta i tan freqüent com una oïa nasada al País?

«Imagino de quina destra màquina, a mesura que anava adquirint el costum d'apartar els estranyos que se li acostaven, atrets per la curiositat de la nova forma, aquells moviments insistentment repetits passaven de la passivitat a l'activitat; de defensar-se en convertir-se en ofensiu; i en aquell cervell rudimentari que reaccionava les impressions es va fer precisa la idea irritativa de l'essencial, al sol re-

VOLTANT PEL MON

L'autotransfusió

La sang extreta de les mares i novament injectada en les seves propies venes ha donat magnífics resultats en la convalescència, després del part i quan la partura ha sofert complicacions per pèrdua excessiva de sang.

L'avantatge d'aquesta transfusió, que s'efectua abans que la malalta arribi a la sala d'operacions, és que no cal un tercer, la sang del qual hauria de passar per processos d'estil·lit abans de la transfusió, mentre que així la sang pròpia està a l'abast immediat de l'operador en els casos d'urgència.

(De «Palliatiu»)

Un salmó que mor de veill

A un pescador de salmones li va ocórrer un incident molt rar. Havent anat a observar el lloc de pesca la nit anterior a la seva pesca, i tan bon punt arribà a la façana veia que, a una distància d'un o dos metres de la costa, hi havia un salmó d'extraordinari volum. La presència del pescador no va molestar-lo, ni tampoc quan aquest li va tirar una pedra. Llavors el pescador tornà a casa seva, i explica l'incident a una senyora. Ambdós anaren al lloc, amb una canya, i trobaren l'animal en la mateixa posició que l'havia deixat. Una pluja de pedres que li tiraven tampoc no feren efecte. Per fi, decidiren fer us de la canya, a l'extrem de la qual hi havia un tros llarg. Van agafar-lo; però tenia aquest un pes tan gran que els dos homes junts no podien lluitar-lo, i d'una mica més els llocs s'hi trobava. El salmó, que pesava cinquanta lliures, es trobava en bones condicions, encara que una mica pàl·lid de color. Fou examinat per un especialista, i aquest d'instintu que el peix estava morint de veilles i que tenia uns tres anys.

«¿Serà aquest el límit normal de l'edat dels salmones?»

(De «The Spectator»)

Art a Suècia

En interès de l'elevació del nivell cultural a les regions apartades de Suècia, la Galeria Nacional ha celebrat el següent conveni amb els ferrocarrils de l'Est: Un gran vaque de ferrocarril serà arranjat a local d'exposició, per a circular per totes les línies fèrries del país. Hom pretén realitzar dues o tres exposicions de pintura i escultura cada any, en les quals les obres d'art seran agrupades, d'acord al país d'origen, en originals o en bones reproduccions. Actualment la Galeria Nacional està ocupada a acabar la primera exposició la qual consistirà d'obres d'art escandinaves.

(De «Telegraf»)

Durruti morí donant l'exemple de la Solidaritat en la lluita.

Va venir d'Arxag a lluitar per la llibertat de Madrid. Nosaltres hem d'ajudar Madrid en les nostres possibilitats, com Durruti l'ajudà oferint li la seva vida. Ell donà l'exemple més gran de Solidaritat proletària.

El creuer britànic «London» a Barcelona

Ahí, a primeres hores del matí, arribà a Barcelona, i fondejà a la rada, al davant de la Barceloneta, el creuer britànic «London». És un vaixell de prop de dos mil tones, del mateix tipus dels moderns creuers «Devonshire», «Northolt», «Sussex», «Shropshire» i «Newcastle». Porta a bord 650 homes, i va armat amb vuit canons de 203 mm, quatre de 102, quatre de 47, setze metralladores antiàeris i vuit llanxes torpedes de 533 mm.

Durant el dia ascudiren a la platja molts curiosos que pogueren presenciar els exercicis que els marins anglesos feren amb els canons de les torres de popa.

Tots els probats de l'últim Durruti ajudant de Madrid heròic.

PER QUE NO, ENCARA?

«Els que vam sortir aquell matí, ple de perills, al carrer, els uns i els altres, guàrdies d'Assalt, comunistes, anarquistes, republicans, etcètera, en major o menor proporció, aquells que sortiren, saben que vam vencer a pòls, heroicament, aquell exercit de 5.000 homes, i sabem que el vam vencer a costa de sacrificis, de coratge i de decisió, i l'esforç d'aquell matí va donar, naturalment, als obrers i als que havien sofert permanentment el càstig del fuel del botxí, el compliment d'aquella màxima de la Internacional que diu: «L'emancipació dels treballadors ha d'ésser obra dels mateixos treballadors». He m passat per un període durant el qual s'han viscut equivocacions i errors; però és que no es té en compte l'enorme importància viscuda en la lluita que sostenim contra el feixisme i el període revolucionari? En aquest respecte he de pregar al primer ciutadà de Catalunya, al representant d'Esquerra Republicana de Catalunya, al de la Unió General de Treballadors, i a tots en general, que tinguin present la intensa emoció viscuda, en els primers moments, de la immensa fervorositat revolucionària que convuls als pits d'aquells homes.

Hem d'unir-nos i unir la retraguenda, perquè hi existeixin coses d'imprecionable unificació, i cal evitar que respecte d'ella se'n pugui tirar res en cara en demanar-li la més decidida col·laboració.

(Fragment del discurs pronunciat pel company Joaquim Cortès, en l'acte d'homenatge a la U. R. S. S., celebrat al Teatre Olympia.)